ZPRAVODAJ OBCE ŠTĚMĚCHY

Č. 15

Milí Štěměcháci,

uplynulý rok byl opravdu napínavý. Buďme vděčni za to, že se v naší obci Covid 19 ve větší míře nerozšířil. Pár případů, které se tu objevily, berme jako uklidnění, že onemocnění koronavirem není, doufejme, tak hrozné, jak straší média. Při jarním vyhlášení nouzového stavu se ozývali naši spoluobčané s nabídkou pomoci. Moc si toho vážím. Poděkování si určitě zaslouží paní Herynková. V naší prodejně je na všechno úplně sama, když tedy pominu pomoc jejího obětavého manžela, který na sebe bere těžší práci v podobě tahání beden s pivem, kterých je v důsledku uzavření hasičárny mnohem, mnohem víc než v předešlých letech. DĚKUJEME, paní Herynková!

Doufám, že celá tato „patálie“ brzy skončí a budeme moci žít zase svobodně. Nechci psát „jako dřív“, protože si přeji, abychom se všichni ponaučili a polepšili se. Možná to má být opravdu pomyslný zdvižený prst nad celým lidstvem. Nechci nikoho moralizovat, každý si své životní hodnoty musí přebrat po svém. Více se o pandemii nebudu vyjadřovat, protože jsme informacemi o Covidu masírování už hodně dlouho a ze všech stran.

Pokud sledujete webové stránky naší obce, určitě jste zabrousili do fotogalerie, kde jsou mimo jiné i fotky z různých brigád, které byly organizovány. Jsem z Vaší pomoci nadšená! Těžko se popisuje pocit, který u mě Vaše účast vyvolává. Není to jenom fakt, že se za pár hodin udělá spousta práce, a to jenom díky Vám, ale hlavně mě hřeje pocit, že si uděláte čas, na brigádu přijdete, nezištně pomůžete, a hlavně, že Vám není lhostejná údržba naší obce, našeho společného domova. Občas probírám slasti a strasti spojené s vedením obce s ostatními starosty a věřte, že jsme jedna z mála obcí, kde dobrovolné brigády ještě fungují. Při takových debatách většinou zazní věta: „Brigády?! To by nikdo nepřišel.“ Vidíte, a u nás chodí pomocníků čím dál víc! Dobrým příkladem jsou Lucka a Pavla Krejčí. Bydlí ve Štěměchách chvilku, přesto se brigád nadšeně účastní.

Ještě chci poděkovat těm, kteří se starají o zimní údržbu v naší obci. Ono to není vůbec jednoduché, Vám povím! Nachystat potřebnou techniku, udržovat ji v použitelném stavu s ohledem na její stáří a opotřebení. Vyhodnotit situaci a v brzkých ranních hodinách chodníky a komunikace prohrnout nebo posypat. Kromě zastupitelů starajících se o zimní údržbu si velký dík zaslouží pan František Dokulil, který je při údržbě naší obce velice svědomitý. Stejně tak děkuji letním brigádníkům. Letos si s vyžínáním oplocenek opravdu mákli.

O proběhlých a plánovaných investicích a opravách v naší obci se dočtete v následujících článcích. Na závěr Vám ze srdce přeji opět svobodný rok 2021, plný pevného zdraví, šťastných chvil a spokojeného života v naší malebné vísce. Opatrujte se!

S úctou Zuzana Svobodová

KRONIKA OBCE ŠTĚMĚCHY

Před 160 lety

Jako všude, tak i obyvatelstvo štěměšské přijalo zrušení roboty s nadšením. Se zrušením roboty počíná se také v naší obci vytvářet samostatné hospodářství obecní s volnými, na vrchnosti již více nezávislými občany. Jelikož se zrušením roboty přestala i u nás podpora poddaných včas nouze a nedostatku (viz str. 60, ř. 6), rozhodli se gruntovníci štěměští, že v čas nouze a neúrody budou si vypomáhati sami. Usnesli se, že každý k tomu účelu složí určitou část obilí a sice žita, ovsa a ječmene na sýpce u starosty. A tak se skutečně i dálo. Ale časem se tyto reservní zásoby tak zvětšily, že jednotlivci v jeho stavení počaly býti obtížnými. Usneslo se tedy tehdejším obecní zastupitelstvo postaviti si slušnou budovu, neboli sýpku, kde by se toto obilí mohlo uchrániti. A to se stalo skutkem r. 1861. Když později nastaly o obilí na sýpce uložené spory, rozhodlo v dubnu 1868 obecní zastupitelstvo, že právo na toto obilí mají pouze gruntovníci, kteří se stavby „sejpek“ účastnili. Byli to: Matěj Sochna celoláník č. 3, Matěj Vládeka ½ láník č. 49, Jan Dokulil ½ láník č. 4, Ant. Musil 1/3 láník č. 46, Pavel Hobza celoláník č. 6, Martin Kasáček č. 7, Antonín Janík 1/3 láník č. 9, Josef Hrůza 1/3 láník č. 10, Tomáš Vrzal celoláník č. 11, Martin Špaček 1/3 láník č. 13, Marie Voburková celolánice č. 15, František Vondráček celoláník č. 16. Josef Brabence celoláník č. 17, František Trnka ½ láník č. 19, František Dokulil ½ láník č. 20, František Šindelář celoláník č. 22, František Hobza ½ láník č. 23, Ondřej Kovář celoláník č. 27, Josef Kasáček celoláník č. 25, Matouš Trnka ½ láník č. 26, Karel Sochna ½ láník č. 30, František Machovec ½ láník č. 31, Martin Bobek ½ láník č. 50, Tomáš Zvěřina ½ láník č. 51, Tomáš Voburka ½ láník č. 53, Tomáš Bobek ½ láník č. 54 a Josef Šoustal ½ láník č. 55. Z obilí složeného na sýpce si pak jednotlivci půjčovali. Z míry půjčeného obilí musel pak každý dáti „mejtník“ obilí úroku. A tak se to dělalo až asi do roku 1890, kdy obilí si jednotlivci rozebrali, poněvadž dlužníci vypůjčené obilí liknavě odváděli.

Před 100 lety

Osvobozením naší vlasti lámou se zároveň poslední zbytky panské moci, kterou dával pánům jich majetek půdní. Česká půda vrací se spět drobnému českému zemědělci, jemuž v dávných dobách buď násilím nebo lstí byla odňata.Nastala pozemková reforma, kterou prováděl státní pozemkový úřad v Praze. Již v prvním pracovním období (1921-1924) dochází k pozemkové reformě u zdejšího dvora, nenáležejícího velkostatku býv. hraběte Bed. Chorinského na Sádku. Orná půda mimo lesy byla rozdělaná mezi drobný lid zemědělský. Celková výměra dvoru byla 112 ha. K přídělu se přihlásilo 216 žadatelů, kteří požadovali až 437 ha půdy. Před rozdělováním půdy měli lidovci schůzky, v nichž nabádali občanstvo, aby pole přidělená z velkostatku si nebrali, tvrdíce, že přijdou o pole i peníze. Rozdělování půdy je prý proti božímu přikázání „Nepožádáš cizího majetku!“ Proti přídělu bojovali prý lidovci i tiskem a také kněží o parcelaci se nepříznivě vyjadřovali. Tím způsobem prý mnoho lidí se přídělu zřeklo. Mimoto mnoho lidí, kteří o panskou půdu se ucházeli, bylo odraženo vysokými přídělovými cenami. Za míru pole stanovena průměrná cena 780 Kč, za louku pak 1.100 Kč. Tím způsobem se stalo, že 52 ha půdy zbylo. Z této zbylé půdy utvořen byl zbytkový statek, který koupili dva rolníci z Předína“ p. Frant. Jeřábek a Fran. Šilhavý za 180.000 Kč

Před 90 lety

Stav školní budovy nevyhovoval po stránce hygienické už delší řadu let. Hlavní závadou byly záchody. Moč ze záchodů žactva v I. pochodí prosakovala stropem do záchodů a komory řídícího učitele někdy tolik, že tekl až na chodbu. Proto se obecní zastupitelstvo usneslo už v r. 1930 na jaře, že bude podniknuta přestavba záchodů. Proto požádala místní školní rada p. stavitele Neradila v Želetavě, aby vyhotovil plán přetavby. Plánem byla navržena lepší celková úprava budovy (zbourání zchátralých dvorních objektů a vhodnější úprava bytu). Když úřední komisí byl plán schválen a obec vyzvána k přestavbě, přiklonila se po určitém váhání příznivě k přestavbě školy i většina členů obecního zastupitelstva. Přestavbu provedl během prázdnin p. stavitel Florian, vyžádala si nákladu 38.000 Kč. Při tom bylo využito zákona o produktivní péči o nezaměstnané, čímž byla získána státní podpora 8.000 Kč. Stav školní budovy byl touto přestavbou velmi zlepšen: postaveny nové záchody, získán kabinet (zatimní a upraven byl pěkně byt říd. učitele.

Před 80 lety

Zemědělci byli těchto nucených prací osvobození, ale zase jim byly předepisovány dodávky všech zemědělských výrobků a každé nesplnění trestáno. V roce 1940 dodávala naše obec místo mléka máslo, ale již v r. 1941 dodávalo se všeobecně mléko. Množství dodávek nebylo stanoveno, ale po odpočtu samozásobitelských dávek, musili rolníci veškeré přebytky odvádět. Poněvadž zdrcující většina zemědělců tato nařízení sabotovala, byly při každém okres. úřadu zřízeny kontrolní orgány, které znenadání přišly do obce na kontrolu a kdo byl přistižen, že má více než předpis dovoluje, byl pokutován, případně potrestán trestem na svobodě a těžších případech i hrdelními tresty. V těchto komisích byli většinou zařazeni důstojníci a poddůstojníci bývalé Československé armády, kteří pokud mohli, zemědělce chránili. V naší obci nebylo zrádců ani udavačů, takže bylo v obci, vyjma několika menších pokut do 500 Kč., potrestáno větším peněžitým obnosem a i trestem na svobodě několik menších zemědělců, a to: Ondrák Ladislav č. 6 20 dní vězení a 2.000 Kč, Binka Josef č. 65 – 10 dní vězení a 1.000 Kč, Jan Horký č. 50 – 8 dnů vězení a 1.000 Kč, Jan Foit č. 58 peněžitou pokutou 1.000 Kč a 4 dni, které nenastoupil, Jan Jeřábek, peněžitou pokutou 2.000 Kč a 20 dní vězení za špatnou dodávku mléka.

Před 70 lety

Klidnou hladinu budovatelské práce obyvatelstva zdejší obce i okolí rozvířily zprávy, jež začaly probleskovat o činnosti teroristické skupiny, která pod vedením diversanta západu shromáždila kolem sebe živly z řad kulackých a živnostenských. Svou činnost zahájila 20. dubna přepadením místnosti M.N.V. V Heralticích. Třetí den nato navštívili a krvavě zbili předsedu KSČ s. Bohdálka, který jim potom musel ukázat cestu k předsedovi J.Z.D. s. Kovářovi, kterého postřelili. Při obraně byl jeden z účastníků Drahoslav Němec z blízké osady Veverky postřelen a později vypátrán členy SNB. Po jeho přiznání byli zatčeni další členové tlupy z Rokytnice n /R a okolí z nichž nejznámější byli: František Kopuletý, hajný, Antonín Škrdla, vedoucí polesí z blízké hájenky „Březové“, otec postřeleného Němce, kaplan Bula z Rokytnice a řada dalších osob z blízkého okolí. Hlavní pachatelé však unikli přes mnohá bezpečnostní opatření i nadále. Bylo jen otázkou času, kdy budou dopadni. Jejich činnost vyvrcholila zavražděním tří občanů Babic, a to: Předsedy M.N.V. říd. učitele Tomáše Kuchtíka a dva členy M.N.V. Josefa Roupce a Bohumila Netoličku. Čtvrtý člen František Bláha těžce zraněn. Touto bestiální vraždou jejich činnost skončila. Obklíčeni členy SNB a milice pod

Babicemi v žitném poli byli zastřeleni. Velitel Ladislav Malý, bratři Plichtové ze Šebkovic. Člen tlupy Mitiska byl zajat živý a odhalil další členy protistátní organisace. Jejich zatčení byla zlikvidována činnost protistátní diversanské skupiny, která za pomoci amerických zbraní a domácí reakce z řad vesnických boháčů, živnostníků a některých kněží, měla způsobit vnitřní rozvrat budovatelské práce lidu. Všichni zatčení členové tlupy i jejich pomahači byli po zásluze potrestáni při veřejném přelíčení v Jihlavě a v Třebíči. K smrti odsouzeni byli: Mitiska Antonín, Plichta Antonín, Němec Drahoslav, Kopuletý František, Škrdla Antonín, Drbola Václav, Pařil František a kaplan Bula. Ostatní k vězení od 2let, až do doživotí.

Před 60 lety

V měsíci červnu byl rozkopán a obnoven rybníček na návsi. Stěny starého rybníčka, kterými unikala voda, byly nahrazeny novými stěnami betonovými. Práce byly z části provedeny brigádně a s části hrazeny MNV. Za dřevěný most, který nevyhovoval zatížení, byl v srpnu silniční správou postaven nový most betonový a s asfaltována přípoj od státní silnice až za školu. Dne 27. září v 8.15 hodin, projížděl naší obcí směrem k Třebíči autobus z Českých Budějovic obsazený vojáky v činné službě. Autobusu z kopce nad obcí přes ves selhaly brzdy, takže obcí projížděl velkou rychlosti. Na dolním konci vsi v zatáčce řidič již vozidlo nezvládl a narazil na domek pí. Fatrdlové čp., který byl úplně demolován. Autobus byl též rozbit. Při této nehodě přišel o život jeden voják a 19 ostatních bylo různě zraněno. Pro více nehod, ku kterým v této zatáčce docházelo, bylo nadřízenými úřady nařízeno, tento domek zbourat a odklidit.

Před 50 lety

V tomto roce byl postaven ke kulturní místnosti přístavek dlouhý v délce sálu, široký 4 m. Dále byla přistavěna kuchyň se sklepem a při jevišti místnost sloužící potřebám ochotníků. Tuto místnost zatím užívá svaz mládeže jako klubovnu. Tato přístavba byla stavěna v akci „Zet“ a na této stavbě bylo celkem odpracováno občany 5.355 brigádnických hodin a z toho 2.135 hodin zdarma. Hodnota tohoto díla tvoří částku 180.000 Kčs. Volby 26. a 27. listopadu se konaly volby do všech stupňů Národních výborů. Tentokrát tvořila celá obec jeden volební okrsek a bylo voleno a zvoleno 17 poslanců do MNV. Byli zvoleni tito poslanci: Pařízek Václav, Špaček Karel, Jeřábek Jan, Padrnos Pavel, Báňová Emilie, Trnka František (ml), Horký Zdenek, Kovář Jan, Kuneš František, Toufar Jaromír, Zvěřina Emil, Dokulil František čp. 112, Bazala Josef, Špaček František, Trnka Josef, Bobek Pavel a Hamrlová Zdena.

Před 10 lety

Vedení obce se podařilo získat dotaci z „Programu rozvoje venkova“ prostřednictvím Místní akční skupiny Podhorácko na první etapu obnovy veřejného osvětlení. Ve spolupráci se společností EON bylo vzdušné vedení rozvodů nízkého napětí a veřejného osvětlení zrušeno a uloženo do země. Veřejné osvětlení pak bylo rozšířeno až k místní hospodě a do ulice Kuželna. Obec tak byla první vesnicí regionu a jednou z prvních v České republice, která 118 využila nové moderní leddiodové technologie osvětlení, které je nejen šetrné k životnímu prostředí, ale také šetří místní pokladnu, protože spotřeba energie dosahuje sotva jedné pětiny spotřeby původních sodíkových lamp. Díky konstrukčnímu řešení leddiodových lamp nedochází k tzv. světelnému smogu, protože světelný paprsek nasvětluje výhradně komunikační plochy. Rekonstrukci VO realizovala stavební firma Ing. Josef Klíma, ELEKTRO TŘEBÍČ, která vyhrála výběrové řízení s nabídkovou cenou ve výši 1 101 tis. Kč, přičemž

dotace představovala částku ve výši 827 tis. Kč. Díky podpoře z fondu EU tedy obec uhradila pouze 274 tis. Kč. Další významnou stavbou byla výměna oken v kulturním domě za okna plastová, osazení dělících rolovacích stěn mezi sálem a přísálím na dálkové ovládání, výmalba kulturního domu. Díky osazení dělících stěn je možné vytápět samostatně přísálí nebo prostor sálu, což uvítají zejména hráči stolního tenisu v přísálí nebo Štěměšská divadelní společnost v sále. Škoda jen, že se úklidu zúčastnila doslova hrstka dobrovolníků. Tato rekonstrukce si vyžádala částku ve výši 344 tis. Kč. Kraj Vysočina poskytl na tuto akci dotaci ve výši 110 tis. Kč z „Programu obnovy venkova“. Dne 5. 7. 2011 se podařilo spustit nově pořízenou závlahu na fotbalovém hřišti. Hřiště bylo výškově upraveno a byl založen nový trávník. Původní výškový rozdíl mezi horním a dolním rohem byl 2,7 m. Akce si vyžádala částku ve výši 222 tis. Kč a byla plně hrazena z rozpočtu obce.

Radka Řepová (doslovný opis z kroniky)

INFORMACE NEJEN Z OBECNÍHO ÚŘADU

Nebezpečný provoz

Každý z nás určitě vnímá stále narůstající provoz na silnici I/23, která naší obcí prochází. Letos i v následujících letech se budeme snažit tuto situaci řešit. Začali jsme umístěním zrcadel u vjezdů na hlavní silnici pro bezpečnější rozhled. V současné době jednáme o pořízení, a hlavně o místě osazení ukazatele rychlosti. V roce 2021 bude osazen ukazatel směrem od Předína a v příštím roce ve spodní části obce směrem od Třebíče. Pořízení ukazatelů bylo předmětem vášnivých debat na schůzích ZO. Jsme si vědomi toho, že většina řidičů bude ukazatel ignorovat. Přesto, pokud zpomalí alespoň malé procento projíždějících aut, berme to jako úspěch. Máte-li nějaké nápady, jak zlepšit dopravní bezpečnost v naší obci a donutit projíždějící auta zpomalit, neváhejte a podělte se s námi o Vaše myšlenky, budeme moc rádi!

Křížky naší obce

Asi v každé obci nebo v její blízkosti stojí křížek, socha nebo pomník. Určitě si jich alespoň občas všimnete. Často přemýšlím, co naše předky vedlo k tomu zbudovat křížek uprostřed nebo na okraji pole, ve středu obce, na mezi, u lesa atd. Každý z nich má určitě svůj význam a své správné místo. O to víc mi je líto, když tyto památky naše generace nechá chátrat a nestará se o ně. Ať už měly symbolizovat víru, vzpomínku smutné události nebo cokoli jiného, myslím, že našim úkolem je uchovat je pro další generace. V dnešní době by si s jejich výstavbou nikdo z nás nedal práci, možná už touto cestou nemáme co vyjádřit, a hlavně, úřady by nám nepovolily jen tak si něco postavit v poli. Toto jsou hlavní důvody, proč jsme se letos do oprav křížků v naší obci pustili. Správně řečeno… do oprav se pustil Radim Dostál, kterého to moc baví, což je na jeho práci vidět. Opraven je křížek u státní silnice na konci obce směrem k Předínu, křížek u kapličky a pomník „Mařenky“ na Královském kopečku. Ke smírčímu kameni „Mariana“ vyrobil Radim krásný kovaný kříž, na kterém je vyryta pověst „O Mařence“ na mosazných deskách. V roce 2021 budeme v opravách zbylých křížků určitě pokračovat.

Konec sucha ve Štěměchách

Letos nás přívalové deště a celkové množství letních srážek docela překvapily. Poslední roky jsme si nejen na našich zahrádkách a polích přáli déšť a konec smutného sucha. Letos jsme si občas přáli, ať už „kurňa“ neprší! Počasí je holt nevyzpytatelné! Nejvíc přívaly deště postihly Dašov. Je štěstí, že tak, jak rychle se voda objeví, tak rychle i zmizí. Velké množství vody zaplavilo cestu od Dašova do Štěměch bahnem. Struhy podél cesty byly plné hlíny. Krajská správa a údržba silnic struhy pročistila, ale nebylo to nic platné, protože pár dní na to přišly opět přívaly a struhy vypadaly stejně jako před pročištěním. Proto bylo

potřeba opravit zbořené roury v přejezdech z „dašovské“ komunikace a pročistit kanalizační potrubí, aby velké množství vody mělo kam odtékat a nezaplavilo domy a zahrady. Opravy propustků provedla firma „Martin Báňa“ a kanalizační potrubí pročistila firma „VAS Třebíč“. Celou situaci vyřeší zbudování propustku pod „dašovskou“ silnicí. Tento plánovaný propustek převede vodu na druhou stranu na louku. Zbudování propustku máme slíbeno od Krajské správy a údržby silnic v první polovině roku 2021.

Statistika ze štěměšské meteostanice

I když se k nám donesl i kritický ohlas na umístění meteostanice na návsi, byl jenom jeden, takže si z toho NIC neděláme! Sledování a zapisování počasí v naší obci se ujala paní Táňa Janů, která má meteorologii v krvi po taťkovi, panu Bedřichu Böhmovi.

SRÁŽKY 2020						
ČERVEN	ČERVENEC	SRPEN	ZÁŘÍ	ŘÍJEN	LISTOPAD	PROSINEC
255,2	116,9	202,9	65,2	75,0	21,7	16,7

MĚSÍC měřeno ve 13:00	nejvyšší teplota v ˚C	nejnižší teplota v ˚C
ČERVEN	29	13
ČERVENEC	33	13
SRPEN	37	14
ZÁŘÍ	34	8
ŘÍJEN	28	5
LISTOPAD	20	-2
PROSINEC	8	-4

Zuzana Svobodová

Dotace

V roce 2020 jsme podali pět žádostí o dotaci na Kraj Vysočina. Vyšly nám pouze dvě, a to na opravu laviček ve tvrzi a na ohraničení kontejnerů u garáží. Dále jsme uspěli s žádostí o dotaci na pořízení dopravního automobilu pro SDH Štěměchy – je to dotace z Ministerstva vnitra, kterou doplňuje dotace z Kraje Vysočina. Úspěšně zhodnocena byla žádost o dotaci na odbahnění rybníku Pančák z Ministerstva životního prostředí. Prostřednictvím Mikroregionu Podhůří Mařenky jsme žádali o dotaci na kompostéry a štěpkovač, a to z Ministerstva životního prostředí. Tato dotace nám byla také přiznána. Koncem roku 2020 jsme podali žádost o dotaci na zbudování víceúčelového hřiště místo stávajících kurtů na Ministerstvo pro místní rozvoj. Začátkem roku 2021 byla podána žádost o dotaci na demolici budovy bývalé hospody také na Ministerstvo pro místní rozvoj a na opravu střechy kapličky žádáme o dotaci Ministerstvo zemědělství. V současné době chystáme projekt na nájemní byty v budově OÚ a čekáme na vypsání dotace z Ministerstva financí. Uvidíme, jaké budeme mít štěstí, ale určitě držte palce. Bez dotací takovéto finančně náročné akce těžko zvládneme.

Prodejna COOP

Přibližně rok jednáme o ceně budovy s realitní kanceláří, která vlastní objekt, ve kterém je firmou COOP provozována prodejna potravin. Začínali jsme na ceně 2 300 000 Kč. Jistě chápete, že na tuto cenu jsme nemohli přistoupit. Po roce cena klesla na 1 150 000 Kč. Při projevení vážného zájmu se nám podařila domluvit cena 1 100 000 Kč, za kterou v současné době budovu prodejny kupujeme. Na pořízení této nemovitosti bude obec čerpat úvěr. Zatím zjišťujeme možnosti u různých bank. O podrobnostech Vás budeme informovat v příštím čísle zpravodaje. Jenom Vás tímto chceme uklidnit, že o prodejnu potravin v naší obci nepřijdeme!

Zuzana Svobodová

Příprava projektů

V současné době pracuje firma PROFi Jihlava na projektové dokumentaci pro územní rozhodnutí na inženýrské sítě a komunikaci pro výstavbu rodinných domů v lokalitě „Záhumenice“. Dále tato firma připravuje projektovou dokumentaci pro stavební povolení a pro provedení stavby na opravu místní komunikace u domů Vetchých. ŘSD se nám konečně KLADNĚ vyjádřilo ke studii cyklostezky Štěměchy – Předín. Teď nás čeká výkup pozemků a následně zadáme vypracování projektové dokumentace také firmě PROFi Jihlava. Máme hotový projekt na „Sklad komunální technicky“ místo budovy č. 3 u parkoviště. Zatím nebyl vypsán vhodný dotační titul, takže s realizací budeme čekat na další možnosti dotací. V letošním roce zahájí firma Koinvest Třebíč práce na projektu rybníku na návsi místo stávající betonové hasičské nádrže. Pokud to dobře půjde, začneme pracovat na projektu hospody a penzionu v objektu bývalé hospody. Ještě je potřeba projekčně nachystat prostor, který vznikl po zbourání budovy č. 28 na návsi. Plánů máme dost. Uvidíme, co všechno se nám podaří zrealizovat!

Znovuzavedení poplatků za odpad

V roce 2021 bylo zastupitelstvem obce odhlasováno znovuzavedení poplatku za svoz komunálního odpadu, a to 500,-/osobu/rok, v případě neobydleného domu 500,-/objekt/rok. Poplatek ze psů zůstává 50,-/rok za jednoho psa, za každého dalšího 100,-/rok. Poplatek je splatný jednorázově nejpozději do 31. 8. 2021 nebo ve dvou stejných splátkách, splatných nejpozději do 30. 6. 2021 a do 31. 8. 2021. Úhradu je možno provést v hotovosti v kanceláři OÚ v úředních hodinách nebo bezhotovostně převodem na účet obce číslo: 11722711/0100, variabilní symbol uveďte popisné číslo Vašeho domu. Náklady na svoz odpadu se každý rok zvyšují a zvyšovat se stále budou, za rok 2020 byly víc než 300 000 Kč, obec i nadále z rozpočtu platí víc než polovinu celkových nákladů za svoz odpadu. Částka, kterou od Vás občanů vybereme, bude investována do zpomalovače rychlosti u hlavní silnice. Což byl jeden z Vašich požadavků, který jste uvedli v dotaznících. Děkujeme za pochopení našeho rozhodnutí.

Zuzana Svobodová

ŠTĚMĚCHY V ROCE 2020

VÝSTAVBA V OBCI

Opravy cest

Začátkem roku 2020 se dělat nic moc nemohlo. Poprvé byla vyhlášena přísná vládní opatření, takže nic nefungovalo tak, jak jsme zvyklí. Do práce jsme se mohli pustit až na jaře, kdy se opatření začala postupně uvolňovat. První akcí byla oprava asfaltové komunikace na Dašově. Cesta byla ve velice špatném stavu a o opravu si říkala už dávno. O něco později se stejná firma „Stavba a údržba silnic Třebíč“ pustila do opravy cesty na koupaliště u Chlístova. Kdo tuto cestu aslepoň občas využívá, ví, že se po ní v podstatě nedalo chodit ani jezdit na kole nebo s kočárkem. To byl hlavní důvod, proč jsme se pro opravu rozhodli. Naše rozhodování umocnil i fakt, že procházky, běhání nebo jízda na kole jsou v současné době jediné radostné a sportovní činnosti, které jsou nám umožněny. Opravu si vyžádala i část cesty na Královském kopečku. Po přívalových deštích, které nás letos zasáhly, byla cesta značně poničena. Bezprostředně po provedené opravě se k nám dostávaly kladné ohlasy, za což jsme moc rádi. Smutné ale je, že cesta vydržela „pěkná“ pouze pár měsíců. Projíždějící zemědělská technika ji dala za tak krátkou dobu dost zabrat!!!

Hnízda pro odpad

Kromě opravy laviček ve tvrzi jsme letos s pomocí Kraje Vysočina vybudovali ohraničení kontejnerů na odpad na zpevněné ploše u garáží. Podmínkou poskytnutí dotace bylo použití recyklovaného materiálu. Proto je ohraničení zhotoveno z plastových plotovek, které se vyrábí z plastů svezených třeba zrovna z naší obce. Pozinkovanou konstrukci dodala firma „Václav Noha“. Pro kladné zhodnocení žádosti o dotaci bylo potřeba zapojit více bodů, které souvisí s problematikou odpadového hospodářství. Proto byly pořízeny vratné plastové kelímky, stojany na pytle, fotopast a kompost. V roce 2021 budeme pokračovat s výstavbou odpadového hnízda na návsi.

Zuzana Svobodová

Modernizace posezení v historické tvrzi

Z programu OBNOVA VENKOVA VYSOČINY jsme získali dotaci na modernizaci posezení ve tvrzi. Výše dotace z Fondu Vysočiny byla 127 000 Kč a celkové rozpočtové náklady na tuto akci činily 333 695 Kč. Měli jsem domluvenou firmu na výkopové práce a na zabetonování patek, ale kvůli covidu nám zakázku odřekla a my museli tuto část prací provést za pomoci místních občanů, kterým patří veliké díky. O výrobu a namontování zinkových trubek s pásovinami pod desky se postaral Vašek Noha, přípravu a montáž dřeva na lavičky a na stoly provedli Jan a Pavel Vídenští. Podařilo se nám zvýšit kapacitu laviček v horní části tvrze (pravá část hned u brány), a to o 30 míst. Zbylá část tvrze zůstala skoro ve stejném počtu, akorát jsme ubrali jeden set lavic pod pódiem z důvodu většího prostoru. Lavičky zůstaly rozměrově stejné a stoly jsme rozšířili. Doufáme, že nám nové posezení vydrží alespoň tak dlouho jako to předchozí.

Pavel Kovář

Úpravy fotbalového areálu na Vrchách

V letošním roce bude provedena výstavba pergoly a krbu s udírnou vedle kabin na hřišti a vybudování toalet pod kabinami. Dále bude opravena fasáda a dojde k výměně dveří a oken. Na tuto akci bude zažádáno o dotaci z programu OBNOVA VENKOVA VYSOČINY. Částka dotace činí jako v předchozích programech 127 000 Kč. Realizace stavby bude letos v létě. Chtěl bych tímto s předstihem informovat nejenom všechny sportovce, ale i lidi, kteří by při této akci mohli pomoci. Začátek akce bude včas oznámen.

Pavel Kovář

ZE ZÁPISŮ ZASEDÁNÍ OBECNÍHO ZASTUPITELSTVA ZA ROK 2020

Obecní zastupitelstvo schválilo:

- darovací smlouvy na finanční dar: pro Denní rehabilitační stacionář pro tělesně a mentálně postižené Třebíč - částka 34 839 Kč, pro SDH Štěměchy – částka 50 000 Kč, pro TJ Štěměchy – částka 20 000 Kč, pro ZŠ Předín – částka 46 000 Kč, pro MŠ Předín – částka 10 000 Kč, dar Nemocnici Třebíč – částka 5 000 Kč, Svazu neslyšících Třebíč – částka 1 000 Kč , Římskokatolické farnosti Předín ve výši 30 000 Kč, spolku TJ Štěměchy na hokejové dresy ve výši 5 000 Kč
- Veřejnoprávní smlouvu na poskytnutí dotace firmě COOP na provoz místní prodejny, smlouva byla uzavřena na částku 60 000 Kč
- Smlouvu o dodání bezdrátového rozhlasu č. 2/2020 Bártek rozhlas v částce 127 691,3
- Smlouvu o zajištění provozování veřejného pohřebiště v jiné obci (obec Předín) v částce 10 000 Kč
- Rámcovou smlouvu o jednoduchém vypořádávání autorských práv (SMS – služby s. r. o.), předložení cenové nabídky balíčků, při zajištění autorských práv při kulturních a společenských akcích. Zaplacení balíčku se vztahuje i na místní spolky
- cenovou nabídku pasportů obce Štěměchy v částce 23 152 Kč
- přepracování stávajících webových stránek obce firmou Galileo v částce 21 900 Kč s možností zažádání dotace z Fondu Kraje Vysočina

– dohody o provedení práce se zastupiteli obce, brigádníky

- uzavření pracovního poměru
- zpracování „Štítkování VO“
- programy, zápisy a usnesení ze zasedání zastupitelstva

-záměry a žádosti o prodeji, koupi a pronájmu obecních pozemků

- prodeje obecních pozemků a uzavření kupních smluv
- Smlouvu o využívání služeb útulku pro opuštěná zvířata v Třebíči
- Závěrečný účet obce Štěměchy za rok 2019 včetně Zprávy o výsledku přezkoumání hospodaření obce Štěměchy za rok 2019. Při přezkoumání nebyly zjištěny chyby a nedostatky

– prodloužení vodovodu po předložení projektu na rodinný dům

- cenovou nabídku opravu polní cesty ze Štěměch na koupaliště u Chlístova. Cena opravy je 228 690 Kč
- zařazení území obce Štěměchy do územní působnosti MAS Podhorácko na programové období 2021 – 2027
- účetní závěrku za rok 2019
- změnu dodavatele elektrické energie a plynu, a to na firmu ČEZ
- cenovou nabídku a osazení zrcadel
- Strategický plán rozvoje obce Štěměchy do roku 2025
- vybírání poplatku za odpady od občanů v roce 2021, a to 500 Kč/os/rok, u chalupářů 500 Kč/objekt/rok
- žádost o dotaci na Víceúčelové hřiště z MMR, dotace je 80 % z uznatelných nákladů a max. 2 000 000 Kč a dofinancování rozdílu mezi celkovou cenou a získanou dotací
- dofinancování rozdílu dotace a pořizovací ceny nového automobilu pro SDH Štěměchy
- příspěvek na provoz prodejny COOP na rok 2021, a to 72 000 Kč
- možnost pořízení ukazatele rychlosti na silnici I/23
- cenovou nabídku od firmy Koinvest s. r. o. na zpracování projekt na Víceúčelové hřiště v hodnotě 49 000 bez DPH + poplatky cca 30 000 Kč a od stejné firmy cenovou nabídku na

zpracování projektu na zbudování rybníku na návsi – místo hasičské nádrže. Cena projektu je 75 000 Kč bez DPH
- Návrh střednědobého rozpočtového výhledu obce Štěměchy na rok 2022 – 2025
- s návrhem polepu autobusové zastávky
- zpracováním publikace o historii Štěměch, nejstarších zdejších rodů a domů paní Martou Mastnou
- Plán inventur na rok 2020 a inventarizační komise
- Obecně závazná vyhláška č. 1/2020 o místním poplatku za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů
- rozpočet na rok 2021 v celkové výši příjmů a výdajů 7 500 000 Kč
- střednědobý rozpočtový výhled na rok 2022 – 2025
- žádost o dotaci na demolici bývalé hospody s rodinným domem, parcela číslo 37
- projekt na využití pozemku po demolici objektu parc. číslo 37, a to vybudování restaurace s turistickým penzionem

Obecní zastupitelstvo souhlasí:
– s nabídkou na opravu křížků na kú Štěměchy – na Vrchách, u kapličky a smírčího kamene „Mariana“
- s možností směny způsobem prodej/koupě pozemků kolem tvrze a kurtů
- s cenovou nabídkou na opravu komunikace na Královském kopečku
- s koupí dvou nových kontejnerů (plast, kov)
- s návrhem rozpočtu na rok 2021

Obecní zastupitelstvo bere na vědomí a schválilo:
- rozpočtová opatření – např. změnu dodavatele energií

Obecní zastupitelstvo bylo seznámeno:
- se situací na Dašově při přívalových deštích, probíhajícími pracemi na oplocení kontejnerů na odpad u garáží, s novými webovými stránkami obce, s možností směny pozemku pro zbudování parkoviště na Dašově, s možností odkupu prodejny COOP, s řešením pozemků u tvrze a možností nechat zpracovat letecké podzimní snímky obce

Obecní zastupitelstvo projednalo:
- návrhy řešení lokality RD Záhumenice, návrh dispozičního řešení bytů v budově OÚ, skladu komunální techniky a studie cyklostezky Štěměchy – Předín

Obecní zastupitelstvo neschválilo:
- žádost o poskytnutí příspěvku Charitě Brno, a to 25 000 Kč

Radka Řepová

RŮZNÉ

Rok 2020 – ve znamení koronaviru

Poprvé v novodobé historii došlo k situaci, s kterou jsme se nikdy předtím nesetkali a na kterou nikdo z nás nebyl připraven. Na přírodní katastrofy, teroristické útoky, války a další tragické události ve světě jsme byli, ač neradi, z médií zvyklí. Ale tohle bylo něco, co dalekosáhle ovlivnilo životy lidí nejen v dalekých zemích, ale týkalo se to celé České republiky, nás samotných. V lednu roku 2020 nařídila Čína karanténu města Wu-chan,

ohniska koronaviru – covid 19, virem způsobené nemoci podobné chřipce, ale mnohem nakažlivější a nebezpečnější. Na konci ledna vyhlásila Světová zdravotnická organizace globální zdravotní stav nouze. Tato pandemie se rozšířila velkou rychlostí do celého světa, mnozí nakažení si po vyléčení nesli trvalé důsledky, hodně lidí umíralo. Na začátku února česká vláda zakázala přímé lety mezi ČR a Čínou. Dne 1. března byly v České republice potvrzeny tři případy nakažení koronavirem SARS-CoV-2. O sedm dní později nařídil italský premiér izolaci Lombardie jako opatření proti šíření nemoci. Během dalších dvou dnů se karanténa rozšířila na celou Itálii, ta byla izolována od zbytku Evropy a celý svět děsily obrázky a statistiky mrtvých Italů. Z Itálie se nemoc šířila do dalších zemí.

Dne 10. března byly vládou ČR zakázány všechny akce nad 100 lidí a o den později byly uzavřeny mateřské, základní, střední, vyšší odborné i vysoké školy. Děti třebíčského okresu měly v tuto dobu jarní prázdniny a po nich už do školy nenastoupily. Dne 11. března vyhlásila WHO stav pandemie. V polovině března už nemoc ohrožovala zdraví lidí ve 156 zemích. Mnohé země vyhlásily zákazy a omezení proti šíření, objevovaly se i protivládní demonstrace. Dne 12. března vyhlásila vláda ČR nouzový stav a o dva dny později byl z jejího rozhodnutí vyhlášen zákaz maloobchodního prodeje s výjimkou prodejen potravin, lékáren, čerpacích stanic, drogerií a některých dalších. Od poloviny března byl zakázán volný pohyb osob a provoz některých služeb. Od 18. března byl vydán zákaz vycházení bez roušek a o čtyři dny později byl oznámen první případ úmrtí v ČR v souvislosti s koronavirem.

Dne 7. dubna byl opět prodloužen nouzový stav, který trval až do 17. května. Poté došlo k postupnému uvolňování: odkládání roušek, umožňování společenských a kulturních akcí, cestování, provoz služeb, obchodů……Kromě Moravskoslezského kraje se život v ČR během letních prázdnin postupně díky rozvolňování vracel do normálu. Mnozí lidé dnes toto „letní rozvolnění“ velmi kritizují, neboť na podzim přišla další vlna, s kterou se potýkáme dodnes. Od 1. září bylo zase nařízeno nošení roušek na vnitřních hromadných akcích, v prostředcích dopravy a veřejných vnitřních prostorách. Dne 21. září ministr zdravotnictví Adam Vojtěch rezignoval a ve funkci ho nahradil Roman Prymula, ten pak byl odvolán 23. října kvůli skandálu s návštěvou restaurace. Od 28. října byl omezen volný pohyb osob mezi časy 21:00 – 4:59, byl zakázán maloobchodní prodej ve večerních a nočních hodinách, včetně nedělí. Svátek 28. října byl oslaven pouze symbolickými akty. Dne 29. října byl novým ministrem zdravotnictví jmenován Jan Blatný a nouzový stav byl nakonec postupně prodlužován. Na konci listopadu objednalo Česko také vakcínu proti covidu-19 od různých výrobců pro 5,5 milionů obyvatel. Dne 8. prosince byl naočkován první člověk v Evropě vakcínou proti koronaviru a 27. prosince začalo očkování i v České republice. Počet obětí covidu ve světě – více než 1 milion lidí. V ČR k 31. lednu 2021 bylo zveřejněno 16 308 úmrtí s nákazou covid.

Radka Řepová

K zamyšlení – Lidstvo dostalo přesně tu nemoc, jakou potřebovalo

Přestali jsme si vážit **zdraví**, a proto jsme dostali takovou nemoc, abychom si uvědomili, na čem nejvíc záleží. Přestali jsme si vážit **přírody**, a proto jsme dostali takovou nemoc, aby nám pobyt v ní byl vzácný. Přestali jsme fungovat v **rodině**, a proto nás tato nemoc zamkla do našich domovů, abychom se mohli znovu naučit fungovat jako rodina. Přestali jsme si vážit **starých a nemocných**, a proto nám byla dána tato nemoc, abychom si připomněli, jak jsou zranitelní. Přestali jsme si vážit **zdravotníků a lékárníků**, abychom zjistili,

jak jsou nepostradatelní.Přestali jsme mít respekt k **učitelům**, a proto tato nemoc uzavřela naše školy, aby si rodiče mohli vyzkoušet sami roli učitelů.

Mysleli jsme si, že si můžeme **všechno koupit**, být kdekoliv a s kýmkoli, a proto jsme dostali tento druh nemoci, abychom si uvědomili, že to není samozřejmost. Mamon nám zamotal hlavu, volný čas jsme trávili v nákupních centrech, proto nám je tato nemoc zavřela, abychom pochopili, **že si štěstí koupit nemůžeme**. Zaměřili jsme velkou pozornost na náš **vzhled** a porovnávání se navzájem, proto nám tato nemoc zakryla tváře, abychom pochopili, že tam naše krása není Mysleli jsme si, že jsme **vládci této země**, a proto jsme dostali tuto nemoc, aby nás něco miniaturního, co ani není vidět, mohlo zkrotit, dát trochu pokory a poučit nás.Tato nemoc nám bere hodně, ale zároveň nám dává možnost se toho tolik naučit a pochopit, **co je v životě nejdůležitější**. Dostali jsme nemoc na míru. Asi jsme ji jako lidstvo opravdu potřebovali.

autor Michal Syrový (doslovný opis Radka Řepová)

Práce v zastupitelstvu obce

Vážení spoluobčané, chtěl bych napsat pár řádků o naší společné práci v zastupitelstvu. Věřte mi, že není jednoduché rozhodovat o jakémkoli dění v naší krásné obci, není to jen o tom, si jednou za měsíc sednout a schválit to, či ono, je to daleko složitější a těch věcí kolem – administrativy a vůbec v celém fungování obce jako takové je opravdu hodně. Ostatně všechny schůze jsou veřejné a může tam přijít kdokoli z vás a ujistit se, že děláme svou práci poctivě a s rozumem. Je jasné, že ne každému se náš úsudek nebo jakýkoliv záměr líbí, ale to bohužel vždy tak bylo, je a bude…

Byli jsme zvoleni Vámi a podle toho se snažíme, aby naše ves nedělala ostudu v regionu a nemuseli jsme se, my všichni, co tu bydlíme, za nic stydět. Názor každého z nás je opravdu pečlivě zvážen a prodiskutován. Ale není to samozřejmě o jednotlivcích. Já jsem například taky (ve slabé chvilce u piva) slíbil panu Štrachotovi, že vybudujeme na Dašov „metro“, ale jistě uznáte sami, že to není reálné ani v nejdivočejším snu. Sice by k nám jezdily davy turistů až z Japonska, ale toto je opravdu jen vtip. Samozřejmě si ale nezapomene občas rýpnout….Je před námi ještě hodně úkolů, které si žádají rychlé jednání a rozumné rozhodování, ať už to je záchrana Jednoty, oprava hráze Pančáku nebo vybudování nové hospody. V první řadě ale zbourání té staré, což je, ač se to nezdá, dost nelehký úkol, protože už jen to, kam s veškerým materiálem, sutí atd. Za veškerý odvezený odpad se samozřejmě platí nemalé peníze, nebo za cokoliv jiného, protože bez dotačních titulů by toto nebylo možné vůbec a kór v dnešní zlé době není nic zadarmo. A toto vše samozřejmě stojí i hodně úsilí jednáním s všelijakými úřady a povoleními a víte asi všichni, jak jsou úředníci kolikrát vstřícní. Snažíme se hodně věcí dělat sami, časté brigády jsou toho důkazem, ale na takto velké akce se musí najmout specializované firmy.

Bereme si, myslím, všichni příklad z minulých vedení obce, ať už v zastupitelstvu seděl kdokoliv, velice si vážíme jejich práce a snažíme se nebýt horší…Já osobně jsem v něm poprvé a můžu říci, že jsem netušil, co vše to obnáší…O to víc si vážím(e) bývalých starostů: pana Bobka, paní Báňové, pana Křivana, samozřejmě se všemi, kdo s nimi úřad zastávali. Jen třeba nedávné vybudování nové kanalizace a čističky odpadních vod si zaslouží můj obdiv. Chtěl bych poděkovat především současné starostce a jejímu zástupci, protože si myslím, že

se tohoto úkolu zhostili s velkým nasazením a elánem a boj s úřady a administrativou zvládají skvěle. Myslím, že na ně můžeme být právem pyšní.

Ještě bych chtěl přidal jen pár vět k zimní údržbě. Sice pozdě, ale přece jen k nám dorazila ta pravá „ladovská“zima tak , jak bychom si ji přáli spíše ve vánočním čase . A s tím samozřejmě starost o údržbu cest a ulic ve vsi. Jen Vás chci poprosit o větší tolerantnost, ne každému se líbí, když mu sníh nahrneme před vchod, ale uznejte, někam se ten sníh hrnout musí a jde to jen doleva, nebo doprava. Špatně zaparkovaná auta nám to občas také neusnadní. My se jen snažíme, aby se nám tady hezky a klidně žilo. Na závěr všem přeji hlavně hodně zdraví, protože to je v této době to nejdůležitější.

Jiří Chromý

Brigádnické aktivity v naší obci

Stejně jako každý rok nás čekala spousta práce pro zkrášlení naší malebné obce. Brzy zjara jsme začali vysazováním sazenic v našich obecních lesích. Brigády se zúčastnil hojný počet lidí. Následovalo vyklízení staré hospody. Tato akce nebyla vůbec jednoduchá, potřebovali jsme zde spoustu šikovných rukou. Byla zde potřeba nejen fyzická, ale také psychická síla. V objektu se nacházela celá „prodejna elektra i smíšeného zboží“, jednalo se o takové shromaždiště všeho možného. Díky všem zúčastněným jsme to za jediný den zvládli. Další náročná akce nás čeká následovně, a to bourání domu Horkových u kolotoče. Byla rovněž zvládnuta takřka profesionálně, jen někteří si odnášeli různé předměty domů, ať už to byly hřebíky v noze či drobné oděrky (všechno nakonec dobře dopadlo a došlo i na desinfekci…). Další brigáda byla ve znamení sportovců na malém hřišti u cestařů, kde byly vyndány a znovu zabetonovány sloupky na sítě za brankami. Došlo i na tvrz, zde byl dokonce na demontáž laviček a stolů použit nezničitelný pekelný stroj TZ-4K-14 se svým nezničitelným páníčkem Mafiánem. Další akce byly menšího rozsahu, ať už vysíkání v lesích a v různých částech obce, chystání kurtů po zimě a mnoho dalších.

Chtěl bych poděkovat jménem naší obce všem zúčastněným za pomoc a říct, že kdo by se chtěl přidat na dalších brigádách, kterých určitě nebude málo, jistě budeme rádi. Nikdo to nedělá pro nikoho z nás, nýbrž pro naši krásnou obec, kterou chceme mít stále krásnější.

Pavel Kovář

Tříkrálová sbírka

Loňská Tříkrálová sbírka proběhla v naší obci v sobotu 4. ledna 2020 a štěměšští koledníci vybrali 10 160 Kč. Celkový výtěžek na Třebíčsku byl 3 061 518 Kč. Záměrem sbírky bylo podpořit ošetřovatelskou službu v rodinách a zlepšit její dostupnost. Mezi další úkoly patřilo zázemí Rané péče, která pomáhá dětem s handicapem, poskytnutí pomoci lidem v nouzi a zabezpečení programů PRIMÁRNÍ PREVENCE. Letošní Tříkrálová sbírka se díky koronavirové krizi tradičním způsobem nekonala. Obyvatelé naší obce mohli přispět přímo v prodejně COOP či bezhotovostně přímo na účet charity. V pokladničce v prodejně COOP byla vybrána částka 4 441 Kč. Z vybraných peněz by chtěla Oblastní charita Třebíč podpořit charitní záchrannou síť – pomoc lidem v nouzi a chudobě, Domácí hospic sv. Zdislavy, služby pro mladé lidi a seniory. První ročník sbírky v celostátním měřítku se uskutečnil v roce 2001.

Radka Řepová

Obecní lesy

Předmětem tohoto mého příspěvku je seznámit Vás s aktuálním děním a vývojem stavu obecních lesů. Jak už jsem avizoval v některém z minulých vydání obecního zpravodaje nacházíme se v období, kdy v podstatě celé území Třebíčska a dnes už takřka celé Vysočiny je již několik let decimováno kůrovcovou kalamitou. Pravdou je, že vydatné deště letošního roku kůrovce zpomalily, ale nikoli zastavily. V praxi to znamená, že kůrovec měl, odhaduji tak o jednu, možná dvě generace potomstva méně než v letech předchozích, ale to nic nemění na skutečnosti, že jeho současné stavy jsou pro smrkové porosty nadále devastující. Jednoduše řečeno, v našich obecních lesích už nemá v podstatě žádné smrkové porosty, které by pro něj byly atraktivní. Moc si přeji, aby nám vydržely alespoň porosty typů mlazin (chcete-li houštin), ve kterých se lýkožrout smrkový či severský primárně nevyskytuje, ale jsou zde i jiné typy zástupců z čeledi kůrovcovitých, kteří by těmito mladšími porosty rozhodně nepohrdly. Pro další vývoj populace kůrovce bude rozhodující množství srážek a teploty v následujících letech.

Konkrétní situace v obecních lesích je taková, že nyní dotěžujeme zbytky kůrovcových souší, které se nachází na těžko přístupných místech a ke kterým nebyl díky letošním vydatným dešťům přístup. Využíváme tak alespoň částečné sněhové pokrývky a zmrzlého půdního pokryvu k dokončení těchto prací pomocí motorových pil a kolových traktorů, v lesním hospodářství známých pod názvem „Lakatoš“. Jako perličku udávám rok výroby jedno takového veterána, kterého můžete v obecních lesích potkat – je to rok 1978. Tedy stáří stroje je 43 let.

Na podzim roku 2020 jsme pokračovali s obnovou vzniklých kůrovcových holin s důrazem na pestřejší druhovou skladbu vysazovaných dřevin. Vysázeno bylo 4 000 kusů

třešně ptačí, 15 000 kusů buku lesního, 4000 kusů javoru klenu, 5 000 kusů jedle obrovské, 4 200 kusů douglasky tisolisté, 1360 kusů modřínu opadavého a 6 500 kusů smrku ztepilého. Plánované zalesnění olší lepkavou některých vodou ovlivněných lokalit muselo být z důvodu nadměrně zamokřeného stanoviště odloženo. Všechny sazenice jsou umístěny v oplocenkách, případně individuálních plůtcích, aby byla zabezpečena jejich maximální ochrana proti okusu a ohryzu zvěří. V roce 2020 bylo v obecních lesích postaveno 1,9 km drátěných oplocenek.

Poměrně úspěšní jsme byli také v čerpání dotačních titulů. Z požadovaného příspěvku na zmírnění kůrovcové kalamity v nestátních lesích za rok 2019 byla obci Štěměchy přidělena dotace ve výši 1 187 700 Kč. Z programu Hospodaření v lesích 2019 II. jsme obdrželi v roce 2020 částku 53 320 Kč a z titulu finančního příspěvku na hospodaření v lesích poskytovaných z rozpočtu Ministerstva zemědělství částku 46 680 Kč.

Výhled pro další období je ještě razantnější přechod z těžební činnosti na činnost pěstební s předpokladem dalšího zalesňování, přípravy holin pro zalesňování, výstavby oplocenek, vyžínání zalesněných ploch a nátěrů volně rostoucích sazenic proti okusu zvěří. Pokud bychom pokračovali v nastaveném tempu režimu prací a již bychom neměli další přírůstky kalamitních holin, tak odhaduji, že bychom během následujících maximálně dvou let měli mít vše vyřešeno tak, abychom prováděli pouze případné vylepšování sazenic a věnovali se splnění zákonné povinnosti zajištění kultur.

S optimistickým „Lesu zdar“!

Zdeněk Novák, odborný lesní hospodář

KRONIKA DAŠOWSKÁ A KRONIKA ŠTĚMĚŠSKÁ

Všichni, koho zajímá historie našeho kraje a starých selských rodů, se mohli v říjnu loňského roku zaradovat. Původně soukromá fotokniha Kronika Dašowská autorky Marty Mastné zaujala zastupitele obce Štěměchy natolik, že došlo k jejímu veřejnému vydání. Podklady pro ni jsem začala sbírat už v 80. letech minulého století, kdy jsem jako začínající archivářka pracovala na třebíčském zámku, obklopená vzácnými archivními dokumenty. Tenkrát jsem jich dokázala využít jen málo, ale například protokoly o sčítání lidu se staly prvním zdrojem mého bádání. Práce v archivu mě bavila, vzdala jsem se jí proto, že po revoluci se začaly plnit mé sny: živit se tím, co umím nejlépe, tedy kreslením zvířat - a zároveň vrátit se do milovaných míst mého dětství - na Dašovský mlýn. V jeho kamenných zdech se začaly rodit a uskutečňovat další plány. Při úpravách domu jsme nacházeli tolik dochovaných artefaktů, že byla škoda neukázat um našich předků veřejnosti, a tak vzniklo naše muzeum. Ruku v ruce s tím šla touha poznat a shromáždit všechny dosažitelné materiály a vědomosti nejen o mlýně, ale o širším okolí, o zaniklé vsi Dašovice, o domovské obci Štěměchy, o zámku Sádek, atd.

Kronika Dašovská je výpravná celobarevná kniha formátu 24x30cm s mnoha fotografiemi, má 160 stran. Obsahuje zajímavosti o zdejším dolování zlata, archivní dokumenty a listiny popisující historii Štěměch a Dašova zasazenou do dobových souvislostí, blíže se věnuje dějinám mlynářství a konkrétně oběma dašovským mlýnům a jejich obyvatelům. Unikátní součástí jsou rodokmeny několika mlynářských rodů. Váhala jsem, jestli o ni bude zájem a nepořídí si ji jen pár nadšenců. Ale celý náklad byl rozebrán během měsíce a půl, aniž by byli uspokojeni všichni zájemci. Bohužel se vyskytly technické problémy, které nedovolily provést okamžitě dotisk. V současné době se na něm však pracuje a další

výtisky by měly být opět k dispozici.

Kronika Dašowská dospěla k závěru spolu s koncem 18. století a mnozí voláte po jejím pokračování. To se přímo nabízí - a ve velmi atraktivní formě: historie jednotlivých stavení. V době vlády Marie Terezie, v únoru 1770 bylo uzákoněno číslování domů. Ve většině obcí proběhlo od podzimu 1770 do roku 1771. Domovní čísla se začínají uvádět i v matrikách u zápisů o narození, svatbách a úmrtích občanů. Pokud se badatel prokouše starým německým písmem - kurentem, dá se poměrně přesně lokalizovat, kdo ve vašem domě v daném období žil a jak se mu vedlo. Můžete si také doplnit vědomosti o vlastním rodokmenu, jejichž získání prostřednictvím genealogů je velice nákladné. V Moravském zemském archivu v Brně jsou uloženy pozemkové knihy se zápisy o změnách majitelů, prodeji nebo dědění gruntů. V Indikačních skicách císařského mapování z roku 1824 je vidět i půdorys budov.

A ze všech těchto zdrojů se právě začíná rodit KRONIKA ŠTĚMĚŠSKÁ. Podle zákona o ochraně osobních údajů jsou veřejně přístupné údaje o narození po 105 letech zpátky, matriky oddaných po 85 letech zpět a matriky zemřelých nejméně před 75 lety. Co jsou ovšem tyto staré dokumenty proti živému vyprávění pamětníků! Tímto bych za celý tým chtěla poprosit o vaši pomoc. Všechno, co může přiblížit opravdový život vašeho domu, rádi vyslechneme a zařadíme do publikace. Datum vystavění, vzpomínky na bývalé majitele, rodiny, na práci i zábavu. Pokud máte v domě zachovalý nějaký starý prvek - klenbu, ozdobné štuky, kamenná ,,futra", budeme vděční za možnost vyfocení. Ale je jen na vás, co budete chtít o svém domě ,,zvěčnit", nebudeme nijak zasahovat do soukromí a pro knihu postačí i celkové foto domu z veřejně přístupného místa. Dnešní doba příliš nepřeje sousedskému setkávání, zejména pro starší občany. Ale dá se popovídat i ,,přes plot" z dostatečné vzdálenosti a s rouškami, nebo vzpomínky jen sepsat a doručit buď na Obecní úřad nebo na mail mlynmuzeum@seznam.cz. Za každou vaši vzpomínku budeme vděční. Předpokládáme, že tato práce bude probíhat po celý rok a pokud by se vše dařilo, mohla by kniha spatřit světlo světa opět ,,pod stromeček".

Marta Mastná

Ať žijí lidé dobré vůle ..... aneb farníci v akci

Tak a teď trochu z jiného soudku. Z uvedených slov jste jistě všichni poznali, jakým směrem se bude můj příspěvek ubírat. Tuším, že toto téma není pro mnohé zrovna "in" a každého nenadchne a nezajímá. Přesto si myslím, že neublíží a jak se říká, zkusit se má všechno. V našem farním kostele se občas během roku potkáváme všichni. Bývají to setkání neveselá, kdy se tu naposledy loučíme se svými blízkými, kamarády a sousedy. Někdy sem přichází celé rodiny při příležitosti sloužení mše svaté za jejich zemřelé. Dále nesmím opomenout nezapomenutelné adventní koncerty našich dětí, kdy je účast lidí opravdu hojná a nálada radostná. Následně přichází období nejradostnější, čas Vánoc. A ejhle, v chrámě je nás mnohem víc! Pro nás všechny důvod k ještě větší radosti.

Dost přemítání a vraťme se zpátky k samotnému kostelu a větším či menším změnám, ke kterým v loňském roce postupně docházelo. Nás kostel už není nejmladší. Byl postaven na základech zbořeného původního kostela a na jeho dnešní podobě se podepsal rok 1849. Zvony jsou ve věži 3, včetně umíráčku. Jeden z nich (nevím, který) pochází z roku 1597. Pojmenovány naše zvony nebyly. Ráda bych u zvonů ještě chvíli zůstala, velmi úzce totiž souvisí s příchodem nového pana faráře Tomáše Mikuly (první velká změna), který mezi námi působí od srpna 2018. Začal se zajímat o nedostatky kostela, které po sobě zanechalo

opotřebení a působení času. Zjistil, že zvony neplní svou funkci a zaměřil se na obnovu jejich "zvonění". Malebný hlas zvonů se od našeho kraje nerozléhal více jak 30 let. Otec Tomáš tedy neváhal a začal jednat. Památkáři, různá povolení, sbírky, oprava zvonové stolice.. a výsledek? Zvony od poloviny prosince 2020 opět zvoní a svým hlasem zvou ke mši. Proto velká pochvala panu faráři a nemalé díky našim obecním úřadům, farníkům a zejména dětem ze základní školy za jejich finanční podporu.

Postupem času přicházely další inovace. Na základě dokončení nové elektroinstalace rozjel pan farář další akce. Pořídil sobě a ministrantům dárek v podobě ohřívacích koberečků a pro nás ostatní nechal zabudovat do předních lavic topení. V loňském roce se zde do slova a do písmene udělalo "práce jak na kostele". Nový rok bude nejspíš probíhat ve stejném duchu. Přichází totiž na řadu dokončení odvodnění kostela. Tento úkol (zároveň i elektroinstalaci) započal náš předešlý pan farář Novotný, který jej nestihl dokončit. Doufám tedy, že budete zvědaví a přijdete "zkontrolovat", zda zvony zvoní, topení topí, lidí zpívají (snad už budou) .. zkrátka je všechno, jak má být.

Do hlavy se mi vkrádá ještě jedna myšlenka. Říkám si, co by na to všechno řekli naše babičky a dědečkové, kteří už odešli k pánu. Vidím spokojený výraz v tváři paní Toufarové, šibalský úsměv paní Bazalové a radost všech ostatních, kteří měli náš kostel rádi. Mimochodem paní Bazalovou dokonce i slyším, jak říká: "Žabe, nebude nám v tom kostele vedro? Nás přece hřeje mládí!" Závěrem nám všem přeji, aby naše setkávání, ať už v kostele nebo úplně jinde (doufám, že už brzy!), byla příjemná a radostná.

Petra Trnková

Revitalizace rybníka Pančák

Vážení čtenáři,

v tomto článku Vám uvádím několik informací o probíhající akci týkající revitalizace rybníka Pančák na Dašově. Prvotním impulzem k řešení stavu rybníka byla pochůzka po jeho hrázi, kdy nešlo přehlédnout hluboké vsuky do tělesa hráze, které jednoznačně vypovídaly nejen o přítomnosti bobra, ale také o nutnosti řešení této záležitosti, a to zejména s ohledem na přítomnost pod hrází se nacházejících obytných domů osady Dašov. Z dostupných pramenů bylo zjištěno, že poslední opravy rybníka byly uskutečněny kolem roku 1976, kdy byl údajně také vyhrnut sediment na okolní louku. Ale zpět do současnosti. Na místo byla tedy pozvána odborná firma „Vodní díla – TBD a.s.“ která se zabývá posuzováním technicko–bezpečnostního stavu vodních děl. V souvislosti s tímto bych chtěl poděkovat pracovníku zmíněné firmy a mému kolegovi Ing. Zdeňku Žateckému, který provedl prohlídku a vypracoval následný elaborát bez nároku na honorář. Výsledek technické prohlídky hovoří

jednoznačně. Rybník Pančák je v havarijním stavu a je nutná oprava stavebních objektů včetně samotné hráze, což ovšem přináší nemalé finanční zatížení obecního rozpočtu. Podle prvotních odhadů by se jednalo o cca roční rozpočet naší obce. Všem je tedy jasné, že bez dotací si realizaci opravy naše obec dovolit nemůže. Z tohoto důvodu byla oslovena firma Natura Koncept s.r.o. jako firma, která má s dotačními tituly a s administrací žádostí o dotace několikaleté zkušenosti a jejíž úspěšnost při získávání dotací je poměrně vysoká. Obávám se totiž, že finanční prostředky, které pro toto kolo dotací byly uvolněny jsou, vzhledem k probíhající pandemii a stále se navyšujícímu schodku státního rozpočtu možná jednou z posledních šancí, kdy je lze ještě získat. Proto jsme po zveřejnění příslušné dotační výzvy vrhly všechny své síly ke zdárnému zvládnutí celé akce, které spočívaly v získání pravomocného stavebního povolení a podání žádosti o dotaci na příslušné ministerstvo. Jaká úskalí obnáší získání stavebního povolení, ví každý, kdo stavěl třeba rodinný dům. O to je to složitější v momentě, kdy se na lokalitě vyskytují chránění živočichové jako např. škeble rybniční a rak říční. Všechna požadovaná vyjádření zúčastněných stran, účastníků řízení, dotčených orgánů státní správy, agentury ochrany přírody a krajiny, vlastníků pozemků, na kterých bude uložen sediment, včetně podání žádosti na příslušné ministerstvo se podařilo získat, nebojím se říct, v nadstandardně rekordním čase necelého jednoho měsíce. Chci logicky poděkovat každému, kdo se na tomto výsledku jakkoli podílel. O to radostnější byla zpráva, že dotace byla obci Štěměchy přislíbena, a to ve výši 90% nákladů. Co se tedy bude na rybníku Pančák mj. realizovat?

1) Odbahnění a úprava zátopy - ze zátopy bude odstraněno 9645 m3 sedimentu s tím, že v zadní části plochy rybníka bude ponecháno litorální pásmo pro chráněné živočichy

2) Oprava hráze – návodní líc hráze bude doplněn záhozem z lomového kamene, koruna hráze bude urovnána po celé délce hráze na minimální šířku 3,0 m. V nejnižších místech bude hráz dosypána a doplněna záhozem z lomového kamene. Délka upravené hráze bude 143,0 m a její maximální výška (tedy hloubka rybníka u požeráku) 4,99 m

3) Výpustné zařízení – bude tvořeno betonovým požerákem s nátokovým a výustním objektem, uzavřeno ocelovým uzamykatelným poklopem a na přístupu je projektováno zábradlí. Součástí zařízení je umístění Thomsonova přelivu určeného k měření minimálního zůstatkového průtoku. Vedle požeráku je plánováno také kamenné schodiště do zátopy

4) Bezpečnostní přeliv – je navržen jako nehrazený kašnový se zaoblenou přelivnou hranou šířky 0,7 m tvořený vodostavebním železobetonem. Za propustí je navržen těžký zához z kamene pro tlumení energie vody. V místě bezpečnostního přelivu bude umístěno zábradlí

Zásobní kapacita rybníka bude 33520 m3 vody s tím, že se počítá se schopností zadržet až 46910 m3 vody. Pokud následující vývoj půjde podle předpokladů (výběr zhotovitele, dodržení podmínek stavebního povolení apod.), lze očekávat, že samotná realizace revitalizace rybníka Pančák bude zahájena na podzim 2021. Zároveň budou vyřešeny ostatní právní náležitosti vyplývající z jednotlivých ustanovení vodního zákona týkající se stanovení minimálního zůstatkového průtoku, schválení manipulačního řádu, povolení k nakládání s vodami sloužícího k akumulaci vod atd. Cílem projektu je tedy

revitalizace rybníka Pančák spočívající v obnovení jeho technické a bezpečné funkčnosti sloužící pro zadržení (akumulaci) vody a současně vytvoření rybníka jako krajinotvorného prvku.

K tomu přeji všem a hlavně místním rybářům „Petrův zdar“!

Zdeněk Novák

Školy v době koronaviru

Rozhodnutím vlády ČR byly od 11. března 2020 uzavřeny všechny mateřské, základní, střední, vyšší odborné i vysoké školy z důvodu epidemie koronavirového onemocnění COVID 19. Potkali jsme se s naprosto novou situací, kterou jsme si dříve nedokázali představit. Vládní opatření ohledně povinného uzavření školských zařízení bylo potřebné, je však potřeba zdůraznit skutečnost, že se nejednalo o další prázdniny. Učitelé posílali žákům a studentům úkoly přes maily, školní web, Školu v pyžamu či jiné programy a později také začali vyučovat online – přes TEAMS, GOOGLECLASSROM atd. Jednalo se o zcela nový způsob výuky, který byl postupně zdokonalován během období přerušení běžného provozu škol. Distanční způsob vzdělávání probíhal pro žáky po dobu od 16. března do 7. května 2020 a pro některé žáky prakticky až do konce června. V souladu s usnesením vlády byla od 11. 5. 2020 umožněna osobní přítomnost žáků 9. třídy pro účely přípravy na přijímací zkoušky (ty pak proběhly pouze jednokolově dne 8. června). Každý žák musel přiložit Čestné prohlášení o neexistenci příznaků virového infekčního onemocnění, dodržovat nařízená hygienická pravidla a bezpečnostní opatření. Pro ostatní předměty i žáky pokračovala distanční výuka. Dalším nařízením vlády byla od 25. května umožněna osobní přítomnost žáků ve škole pro žáky 1. stupně ZŠ. Dodržovala se nařízená hygienická a bezpečnostní opatření. Bylo zajištěno i školní stravování a družina. Ostatní děti, které nebyly do školy přihlášeny, se dále vzdělávaly doma pomocí distanční výuky.

Od pondělí 8. června byl obnoven i provoz druhého stupně – 6. – 8. třídy (bez žáků 9. ročníku). Zápisy prvňáčků kvůli epidemii proběhly bez přítomnosti dětí a rodičů pouze formálně. Mezi hygienická opatření patřily roušky, menší skupiny dětí – rozdělení tříd, dezinfekce, zákazy potkávání se dětí z různých skupin na chodbách, WC, ve školní jídelně, docházka byla dobrovolná. Klasické školní výlety se neuskutečnily, maximálně nějaké sportovní akce pro děti z jedné třídy či vycházky a cyklovýlety – pouze 1 třída se svým učitelem. O prázdninách došlo k uvolnění. Školní rok byl slavnostně zahájen 1. září v rouškách a předpokládalo se, že vše už bude v klidu. Ve škole však byla nastavena hygienická opatření – rouška, dezinfekce, roušky se ale musely nosit pouze ve společných prostorách, pohyb žáků na chodbě byl omezen, výrazně omezeny byly také exkurze, přednášky, kulturní a sportovní akce a v jídelně se střídali žáci jednotlivých ročníků. Udeřila však podzimní vlna. Od 18. září byli žáci 2. stupně i učitelé povinni nosit roušky i ve třídách. Od pondělí 12. 10. přešli žáci 2. stupně na střídavou výukou – některé ročníky byly týden doma, pak zase týden ve škole. Účast na distanční výuce je ze zákona povinná. Žáci se měli vrátit do školy až po podzimních prázdninách, tedy 2. 11., ale nestalo se tak. Od 18. listopadu se vrátili do školy pouze žáci 1. a 2. třídy (v Předíně i 3. ročník), s hygienickými opatřeními, bez HV a TV, s rouškami ve vyučovacích hodinách. Od 30. listopadu se vrátili do škol žáci prvního stupně, deváťáci a ostatní třídy druhého stupně měly střídavou výuku – týden ve škole, týden doma, docházka do školy už byla povinná, ne dobrovolná jako v jarních měsících. Vláda také rozhodla o prodloužení vánočních prázdnin o dva dny. Po vánočních

prázdninách se v pondělí 4. ledna do školy vrátili pouze žáci 1. a 2. třídy (v Předíně i 3. ročníku), ostatní třídy zůstaly opět na distanční výuce.

Radka Řepová

Slasti a strasti distančního vzdělávání z pozice učitelky

V předchozím článku jsem popisovala situaci na základních školách, která vzhledem ke koronavirové krizi nastala v loňském roce a stále bohužel trvá. Během roku jsem se setkala i s takovými názory: „a vy se máte, zase jste doma, chtěl bych být učitelem – pořád máte prázdniny, nic moc neděláte a jste doma za plný plat atd.…“ Přiznám se, že mě jako učitelku tyto řeči velmi mrzely a snažila jsem se svoje povolání bránit. Naprostá většina učitelů je z této situace nešťastná a stejně jako já i všichni mí kolegové či známí z učitelského oboru říkají, jak bychom byli rádi, kdybychom se mohli vrátit zpět do tříd k tabuli a křídě a učit tak jako předtím. Ale i my samozřejmě musíme respektovat nařízení vlády a nemůžeme s tím nic dělat, i když by to člověk sebevíc chtěl.

Na jaře loňského roku jsme pouze posílali dětem a rodičům zadání, zápisy, pokyny, děti si během týdne musely danou práci udělat a poslat ji oskenované zpět… Pro nás učitele to znamenalo denně prosedět mnoho hodin u počítače, opravovat, vypisovat chyby či látku vysvětlovat po telefonu či maily každému z dětí zvlášť: dětem, které dané látce nerozuměly a měly zájem o vysvětlení a rodiče jim nemohli pomoct. Mezi naši práci také patřilo „uhánění dětí a rodičů“, protože některé děti tento způsob výuky vůbec neakceptovaly a nerespektovaly, nechtěly dělat vůbec nic a braly to jako další prázdniny. Tento způsob výuky zdál se mi poněkud nešťastným….V této době nebylo uzákoněno, že distanční výuka je povinná….Až potom, co jsme některým rodičům oznámili, že práce v distanční výuce bude součástí závěrečného vysvědčení a za nesplněné úkoly začali dávat pětky, nastala jistá změna. Někteří rodiče i říkali, že toho posíláme moc, věřte, že naprostá většina učitelů to tak nedělala. Je pravda, že každý učitel je jiný a má jiné nároky a požadavky, ale snažili jsme se spíše posílat to minimum, co bylo nutné, aby byla látka ročníku alespoň částečně probraná a nebyli jsme tolik pozadu. Když se normálně chodí do školy, během týdne se udělá spoustu práce.

Na druhou stranu naprosto chápu, jak to někteří rodiče měli a mají těžké, chodí do práce, doma je čeká ještě druhá směna - práce v domácnosti či kolem domu a pak se ještě jít učit se svým dítětem či dohlížet, zda má všechny úkoly hotové. Velmi náročné a vyčerpávající…Ono není těžké doma učit dítě na 1. stupni, ale co se týče druhého stupně je to již úplně o něčem jiném a mnohem těžší. Mnozí rodiče neumí anglicky či německy, zapomněli fyziku, chemii, větné rozbory v ČJ či učivo matematiky v 9. třídě. Často jsem se setkala s názory rodičů, co mají dělat, když neumí anglicky. Vždy jsem jim říkala, stačí zavolat či napsat, vysvětlím. Někteří se ozvali, jiní ne. Bylo to těžké pro všechny strany. Některé děti tento způsob výuky zvládaly velmi dobře, bylo vidět i jak to v té rodině chodí a funguje, jaký přístup rodiče mají a zda to své dítě, co se týče výuky, také dokážou zvládnout a motivovat - ať pozitivně, tak negativně. Pro určitou část dětí byla distanční výuka opravdu velkým problémem, látku nezvládaly, neplnily, ale našly se i v mé praxi případy – výjimky, kdy to dítě fungovalo mnohem lépe doma pod dohledem rodičů než při běžném vyučování ve škole. To jsme pak jako učitelé koukali a oceňovali takové rodiče, kteří učitele zcela nahradili, výborně spolupracovali, ptali se, komunikovali a neskutečně nám pomáhali, takže klobouk dolů před těmito rodiči. Žáci, kteří dobře pracovali na distanční výuce, si známky zlepšili či obdrželi nějakou pochvalu. Ale často se stávaly i opačné případy.

Jak situace pokračovala dál a nelepšila se na podzim, museli i učitelé změnit způsob výuky a naprostá většina škol zavedla „ online hodiny“. Pro mnohé z nás učitelů to vůbec nebylo snadné - naučit se pracovat s novými programy na počítači a vůbec s technikou. Když si na to vzpomenu…., byl to boj…..Samozřejmě „online hodiny“ jsou lepší než jen posílat dětem úkoly a opravené je vracet zpět. Není to však občas také ideální a jednoduché. Často při těchto hodinách slyším: „ Paní učitelko, já vás neslyším, sekáte se mi…., někdo mi ztlumuje mikrofon…., vypadává nám wifi…, můžu jít na záchod?….., já nemůžu najít pracovní sešit……., někdo zvoní…, mně nejde kamera…“ Občas tam slyšíme maminku klepat maso na řízky, televizi, štěkání pejsků…..Většinou nechci, aby děti měly zapnuté kamery, pro ty starší to bývá i nepříjemné, ale jelikož učím angličtinu i malé děti, s těmi bývá legrace, ti mají kamery zapnuté rádi, ukazují mi třeba mladší sourozence, zvířátka, hračky….Jsou roztomilí a bezprostřední. Podle vyprávění členů mé rodiny, kamarádů, kolegů i některých žáků moc dobře vím, jak ta „online hodina“ občas vypadá z druhé strany….Děti jsou online, mají učitele zapnutého, ale ta jejich činnost mnohdy neodpovídá tomu, čemu by v běžné hodině odpovídat měla.Tak se dozvídám, že během „online hodin“ někdo hraje hry na počítači, vypisuje si s kamarády na Messengeru, posílá legrační obrázky či videa atd., pak jenom řeknou: „Paní učitelko, mně dneska nešel mikrofon…“..Také s písemkami a zkoušením je to velké úskalí… Starší děti, co se týče mobilů a počítačů, jsou zručnější než učitelé. Přiznám se, že při distanční výuce raději nezkouším a písemky nepíšu, protože je mi jasné, k čemu u těch šikovnějších přitom dochází k opisování ze sešitu či učebnice, vyhledávání na internetu, přeposílání správného řešení po telefonu, nápovědě od sourozenců, kamarádů…, ani zapnutá kamera tomu vždy nezabrání.

Na závěr bych však chtěla všem rodičům poděkovat za spolupráci, snahu, podporu a pomoc nám učitelům a také pochopení, že ani my, učitelé to mnohdy nemáme tak lehké, jak by se mohlo někomu zdát. A nám všem ze srdce přeji, aby se život vrátil co nejdříve do normálních kolejí, a to nejen ve školách.

Radka Řepová

Předínští školáci lezou na umělé stěně

Nové, neokoukané, dobrodružné či dokonce adrenalinové těmito přívlastky bychom mohli charakterizovat sportovní odvětví, které si u nás v posledních letech získává stále více příznivců z řad široké veřejnosti. Je tomu tak především díky popularizaci tohoto sportu v médiích a zařazením sportovního lezení mezi olympijské sporty a to už pro příští Olympijské hry v japonském Tokiu. O lezení nyní poměrně často slýcháváme v souvislosti s úspěchy Adama Ondry, jež je v současnosti nejlepším českým i světovým lezcem a svými výkony překonává snad i nemožné a hlavně inspiruje a láká k vyzkoušení některé z lezeckých stěn. Rozmachem sportovního lezení v našich zeměpisných šířkách začalo kvapně přibývat lezeckých stěn, které nabízí nevšední zážitky a s trochou nadsázky lze říci dobrodružství, které je určeno pro každého, kdo se odhodlá překonat prvotní strach, sbalí si do batůžku sportovní oblečení a vyrazí na nejbližší umělou stěnu.

Žáci naší školy mají pro strach uděláno, protože již třetím rokem překonávají nesčetné výškové metry, zdolávají rozmanité vertikální cesty na lezecké stěně v Jihlavě. Učí se zde používat základní lezecké vybavení (dynamické lano, sedací úvazek, jistící pomůcky, karabiny aj.), dále se seznamují se základní technikou lezení na umělé stěně, kterou posléze aplikují také prakticky a v neposlední řadě se učí základům jištění, které patří mezi nejdůležitější a nejzodpovědnější činnosti při této kratochvíli. Úplná důvěra a maximální soustředění jsou

nezbytnou podmínkou ve vztahu lezce a jističe.

Při lezení se tedy člověk učí novým technickým a pohybovým dovednostem, překonává strach a také upevňuje sociální vazby, tedy tento sport v sobě zahrnuje jak aspekt sportovní tak i společenský, tudíž je zde zastoupen ideál kalokaghatie (harmonie těla a ducha), který vyznávali již ve starověkém Řecku.

Sportu zdar a lezení zvlášť!

Michal Kovář, ZŠ Předín

Sen o malé školní posilovně

Snad každý z nás po něčem touží nebo má nějaký ten sen. Vždyť člověk beze snu je jako kniha bez textu, cyklista bez kola či škola bez žáků. To si nyní umíme všichni velmi dobře představit. Sen podobně jako motor automobil pohání člověka kupředu, nutí ho překonávat překážky, třeba i sebe sama, zlepšovat se a hledat nová řešení.

Naším snem je nyní vybudování malé posilovny v prostorách školy, ale jak už bylo výše řečeno, pro dosažení snu musíme překonávat překážky a hledat nová řešení a právě v této fázi se momentálně nacházíme. Pro dosažení našeho snu je třeba vyřešit problém s prostorem. Pokud má člověk nějaký sen nebo po něčem touží, každá překážka se mu překonává snadněji a věřím, že toto bude i náš případ. Vidina, jak žáci během hodin tělesné výchovy či odpoledních kroužků běží na běžeckém páse, jezdí na cyklotrenažeru, veslují na veslovacím trenažeru, cvičí na multifunkční posilovací věži nebo jen skáčou přes švihadlo, cvičí na žebřinách a balančních pomůckách, posilují s plnými míči, je právě tou hnací silou, která nám pomůže dosáhnout našeho snu o malé školní posilovně. Držte nám palce při jeho plnění.

Sportu zdar a posilování zvlášť!

Michal Kovář, ZŠ Předín

Nálezy munice – aneb i ve Štěměchách se za 2. světové války bojovalo

Ve středu 18. března 2020 kontaktoval policii jeden náš spoluobčan. Na svém pozemku pod Štěměchami při hrabání trávy nalezl se svou manželkou zrezivělé předměty, které vypadaly jako stará munice. Policisté přivolali na místo svého pyrotechnika z Brna. Po prohlídce daných předmětů zjistil, že se jedná o nevybuchlé, a tedy i nebezpečné dělostřelecké střely ráže 88 milimetrů: jedna byla protipancéřová a druhá tříštivá, obě střely pocházely z konce 2. světové války. Obě pak další den pyrotechnik na bezpečném místě odpálil. Podobný nález byl na stejném místě objeven už před rokem. Byl to dělostřelecký protipancéřový granát 7,5 cm Pzgr. 39/42 a sloužil k ostřelování pozemních cílů. Přivolaný pyrotechnik střelu zajistil a odvezl tehdy k odborné likvidaci. Tuto zprávu píšu podle policejních zpráv a měla by sloužit k varování nejen dětí, ale i dospělých při nálezu či manipulaci s podezřelými předměty. Podle kroniky víme, že se ve Štěměchách bojovalo na konci 2. světové války. Střetly se zde ruské jednotky s německými a podobných nálezů by mohlo být v obci či jejím okolí ještě víc.

Radka Řepová

Zimní údržba

V roce 2020 jsme dokoupili 4 zásobníky na posyp. Celkově máme 14 zásobníků rozmístěných tak, jak si myslíme , že je to nejlepší. Kdybyste někdo měl jiný nápad, kde by zásobníky lépe sloužily, obraťte se na nás a můžeme je dát jinam. Byli bychom rádi i za zpětnou vazbu kvůli prohrnování: zda není někde potřeba prohrnovat více, či více sypat. Děkujeme za každou odpověď.

Pavel Kovář

KULTURNÍ A SPOLEČENSKÝ ŽIVOT V OBCI V ROCE 2020

Společenské akce a „koronavir“

Nejen podle mého názoru patří Štěměchy k obcím, kde během běžného roku probíhá mnoho zajímavých kulturních a společenských akcí a tímto převyšujeme mnohé vesnice v okolí. Tento rok však vzhledem k situaci kultuře všeobecně nepřál a mnohé z akcí se uskutečnit nemohly. V únoru hasiči uspořádali svůj ples, který byl zahájen krásným předtančením Adély Báňové a Kláry Mašterové. Zlatým hřebem večera bylo vystoupení havajských tanečnic. Tento ples měl klasicky vysokou účast a skvělou úroveň. Další výbornou akcí bylo divadelní představení našich ochotníků s názvem Vítr ve větvích sasafrasu. Hru francouzského dramatika René de Obaldii si pod režisérským vedením Stanislava Augustina náležitě upravili, přizpůsobili na míru a odehráli ve štěměšském kulturním domě v sobotu 7. března za velkého aplausu diváků. A to byla na delší dobu poslední kulturní akce nejen v naší

obci. Vzhledem k epidemii neproběhla klasická velikonoční pomlázka, ani čarodějnice. Květnová pouť byla oslavena pouze mší svatou ve tvrzi a tzv. okénkovým prodejem spojeným s posezením taktéž ve tvrzi. Neuskutečnila se ani všemi dětmi z okolí oblíbená pohádková cesta. První společenskou akcí se stala 27. června „Oslava konce koronaviru“. Tuto akci pořádali obecní zastupitelé ve tvrzi, pro děti byla připravena trampolína, hry a soutěže, pro dospělé krásné večerní vystoupení country kapely z Kojetic s názvem Plechová blecha. V létě přišlo uvolnění, tak proběhl stejně jako v letech předchozích i volejbalový turnaj Kačer a byly obnoveny mnohé kulturní akce v okolí jako např. karneval v Želetavě, Chlístovský Heyk, koncerty kapel a další. Dne 22. srpna se konal Pod Rybníčky také potlach, který bohužel ovlivnilo nepříznivé počasí. O týden později uspořádali hasiči strašení pro děti a této vydařené akce se zúčastnilo mnoho dětí i rodičů nejen ze Štěměch, ale i okolí. Na podzim však přišla nová vlna koronaviru a s tím spojený zákaz sdružování osob ve větším počtu, proto se už neuskutečnily tradiční akce jako např. setkání seniorů, poslední leč, vánoční zpívání, pingpongový turnaj ani výšlap na Mařenku. Betlémské světlo bylo dovezeno a rozdáno v neděli 20. prosince venku u betléma na návsi všem zájemcům.

Radka Řepová

A začalo to tak slibně

Když mě Radka Řepová oslovila, abych napsala článek do zpravodaje za rok 2020, trochu jsem se zděsila. „Co mám jako napsat, vždyť je covid, nic jsem nezažila, nikde jsem nebyla, nic jsem neorganizovala,….“ Tak jsem to dala k ledu. Nedalo mi to, a k článku jsem se vrátila s tím, že zkusím pohledat zajímavé téma podle fotek v mobilu. A ejhle, začátek roku 2020 se jevil jako docela fajn rok. V únoru přišlo krásné ocenění za práci v hasičském sboru, zvládla jsem myslivecké zkoušky (stal se ze mě myslivec a vstoupila jsem do mysliveckého spolku ve Štěměchách) a začaly přípravy na divadelní představení „Vítr ve větvích Sasafrasu“, kde jsem ztvárnila po boku „místních“ velkých herců lehkou děvu. To byla opravdu vyzývavá role 😊. No a pak následovaly přípravy na náš tradiční a myslím, že oprávněně dychtivě očekávaný, plesový tanec. Tentokrát vystoupení havajských tanečnic a tanečníků s Danem Nekonečným, kterého ztvárnil „muž mnoha tváří“ Pavel Kovář ml. Trénovali jsme opět v počtu 20 tanečníků, opět se to neobešlo bez komplikací a úprav těsně před vystoupením. Legrace byla po celou dobu nácviku až do konce. Tímto mohu aspoň poděkovat své dceři Adélce, která se dokázala celou chorografii naučit za jedno odpoledne těsně před plesem, nám to trvá nacvičit tak 2 měsíce 😊, a zastoupila zraněnou tanečnici Magdu D. Opět jsme si vystoupení náramně užili, a když zpětně mrknu na youtube, kde jsou ke zhlédnutí všechna naše vystoupení, mám blažený pocit. Z toho, co společně dokážeme, z toho, jak držíme pohromadě, z toho, že se nakonec dokážeme domluvit a dotáhnout to do konce. A i když nic z toho letos nebude, nejen ples, ale ani spousta dalších akcí, vůbec to nevadí! Nabereme síly, doladíme nápady, a až bude potřeba, budeme tu připraveni vás pobavit. Takže až do března, kdy jsme stihli za minutu dvanáct odehrát naše divadelní představení, šel život „normálně“, no a pak…..

…..pak jsme se začali věnovat více svým rodinám, trochu méně jsme pracovali, chodili jsem více ven, začali více sportovat, zvelebovali svá obydlí, všímali si více jeden druhého, začali se těšit z maličkostí a přehodnotili jsme rychlost a pomíjivost vlastního života. I tak se dá charakterizovat období covidu. Začali jsme dělat všechno komorněji, v méně lidech. Dolů přikládám foto, že přece jen trochu zábavy bylo aspoň o čertech.

Přesto všechno se těším, až se vrátí to, na co jsme si zvykli a co nám možná chybí nejvíce- svoboda a zdraví.

Jana Báňová

Plechová blecha ve tvrzi

Od března 2020 byl díky koronavirové epidemii výrazně omezen, v určitých obdobích i zcela zakázán kulturní a společenský život. První akcí, která připomínala staré časy – před koronavirem, byla Oslava konce koronaviru pořádaná obecním zastupitelstvem v sobotu 27. června v štěměšské tvrzi. Dnes nám tento název může připadat nepatřičný či pošetilý, jenže tehdy nikdo (až na výjimky) netušil, že na podzim udeří velkou silou nová vlna epidemie, která zatím stále nemá konce … Sobotní odpoledne patřilo dětem, kterým jsme se alespoň částečně snažili vynahradit neuskutečněnou pohádkovou cestu….Pro nejmenší byla připravena trampolína, různé soutěže a hry v areálu tvrze, pro všechny také bohaté občerstvení. Večer už patřil dospělým. Do naší tvrze zavítala Plechová blecha - country kapela z Kojetic. Je to parta hudebních nadšenců - kamarádů, jejichž společným koníčkem je hudba. Kapelníkem je štěměšský rodák Miloš Jeřábek (baskytara), Jirka Beneš zpívá, uvádí vystoupení, hraje na dvanáctistrunnou kytaru a šestistrunné banjo. Dalšími členy jsou: Zdeněk Franěk (mandolína, čtyřstrunné banjo, zpěv), Michal Hekrle (kytara), Vojta Herbrych (kytara, ukulele, zpěv) a v kapele nechybí ani zástupkyně něžného pohlaví – zpěvačka Renata Zelingerová, která doprovází vystoupení na fiddle a flétnu. Mimo období koronaviru zkoušky kapely probíhaly každý pátek v pronajaté zkušebně v sokolovně v Kojeticích. Jedna zkouška trvala 5 – 7 hodin na vlastní aparatuře a každý muzikant také cvičil individuálně doma.

Plechová blecha v roce 2020 vystupovala také v Okříškách, Country Golf Clubu ve Stříteži, v Třebíči v Endy baru, ve Starči… Kapela má svůj repertoár, který neustále obměňuje, a snaží se hrát především známější skladby, aby si obecenstvo s nimi mohlo i zazpívat. V jejich repertoáru je cca 100 písniček a výběr nové je vždy kolektivní záležitostí. Mezi známé skladby, které tohoto krásného letního večera v malebném prostředí štěměšské tvrze zazněly, byly např. Blízko Little Big Hornu, Rodné údolí, Rovnou, Báječná ženská, Pověste ho vejš, Tři kříže, Severní vítr, Panenka, Bedna od whisky, Karavana mraků a další. Pro mnohé z nás to byl nezapomenutelný večer a všichni zúčastnění - diváci či pořadatelé (s kterými jsem později mluvila) si vystoupení této country kapely velmi chválili. Kapela měla v letošním roce také nasmlouvaná a naplánovaná různá vystoupení včetně festivalů country hudby, ale vzhledem k situaci byla vystoupení zrušena a nikdo neví, co bude dál…Nejen vystoupení, ale i zkoušky teď nemohly a stále nemohou probíhat tak, jak by měly, proto je před kapelou nelehký úkol a spousta práce, která se týká opětovného sehrávání a sezpívávání. Všichni pevně doufáme, že tato nepěkná doba koronavirová brzy skončí a s Plechovou blechou se brzy sejdeme v našem kulturním domě či tvrzi.

Radka Řepová

Kačer

Jak je tomu hezkou řádku let a v pravidelném termínu, tedy poslední týden v červenci, opět se na našich kurtech odehrálo volejbalové zápolení o „Štěměšského kačera“. V roce 2020 to bylo po dvacáté. Ano, čtete dobře, po dvacáté jsme měli možnost sledovat nádherné týmové výkony v tomto oblíbeném sportu. Celkem se sešlo čtrnáct družstev a tentokrát jsme mohli přivítat i družstvo ze sousedního Předína. Jsme rádi, že většina hráčů a dokonce i celých týmů se k nám rády vrací. Mezi zúčastněnými bylo i několik „veteránů“, kteří rádi vzpomínají na začátky tohoto, široko daleko, legendárního turnaje. Kdy se například hrálo i na prosívce , na místě dnešního asfaltového parkoviště. To ale zároveň vyžadovalo i extrémní výkon od pořadatelů, protože družstev bylo někdy i ke třicítce.

Ne náhodou zmiňuji pořadatele. Za ta léta došlo k obrovskému posunu a mohu říci, že každý z nich ví, co je třeba zařídit, vyřídit, umýt, vyčistit, dovést, vyrobit, upravit, opravit,

postavit, nakoupit, uvařit, upéci, ugrilovat, načepovat, nalít, dolít, uhasit, no prostě koncert. Tímto bych si dovolil opravdu velké poděkování všem pořadatelům, zastupitelům, sportovcům,“ kibicům“ nebo těm, kteří se na této sportovní akci svou troškou podíleli. Vězte, že se o nás vždy a všude dlouho mluví.

Sportu zdar a volejbalu zvlášť…

Radek Svoboda

Potlach v Drbálku

Koncem srpna se uskutečnil výroční osadní oheň k 53. založení osady T.O. Klondyke. Tento potlach byl ve znamení vzpomínky na našeho šerifa Jerryho, který bohužel odešel na svůj poslední vandr. Krásně popsaný článek o našem výročním osadním ohni vyšel v časopise Oslavské boudy. Tento článek, který uvádím níže, nás hodně potěšil a musím říct, že velmi výstižně popisuje vše podstatné, co se o onoho dne událo.

Za kamarády z osady bych chtěl touto cestou poděkovat všem kamarádům a kamarádkám, kteří se na přípravě a průběhu této události podíleli. V neposlední řadě děkujeme obci Štěměchy za poskytnutí materiálního a technické zabezpečení při přípravě akce.

Za kamarády z osady T.O. Klondyke

Tony

A nyní již zmíněný článek…….

53. výročí T.O. KLONDYKE

Čtvrtou srpnovou sobotu, tedy 22. srpna 2020 se sešli kamarádi na potlachu trampské osady Klondyke ze Štěměch. Potlach byl rovněž věnován vzpomínce na kamaráda a šerifa osady – Jerryho, který bohužel odešel na věčný vandr.

Na malém, útulném campu na Drbálku – tak se jmenuje i přilehlý rybníček nedaleko Dašovského mlýna se potkalo přes pět desítek kamarádů a kamarádek. Nic nemohlo zabránit přátelské atmosféře a milému setkání. Nicméně prudká odpolední průtrž mračen, která jakoby se rozhodla spláchnout celé potlachoviště včetně připraveného slavnostního ohně do blízkého rybníčku, sice vyděsila, ale nemohla zničit velké úsilí kamarádů s osady Klondyke. V

jinak velmi dobře zásobeném baru tou chvílí neteklo proudem pivo, ale hektolitry kalné vody. Naštěstí Pajda, trampský pánbíček protrhl hradbu šedivých mraků a umožnil důstojné zapálení slavnostního ohně. Po vřelém přivítání od současného šerifa osady- kamaráda Johnyho k nám promluvil kamarád Osin, který pietně připomněl předchozího šerifa Jerryho. Poté již aktivitu převzala brněnská Tišina s kamarády z Božské Betty a se svými nástroji se postarali o hudební zábavu. Déšť, který nás všechny zahnal od ohně pod připravené plachty, nemohl přetrhnout skvělou zábavu. Ta se naopak ve stísněných podmínkách stala užší a kamarádsky sounáležitější. Svoje umění na hudebních nástrojích nám skvěle předvedla i pořádající osada. Písnička střídala písničku. Veselé historky střídala spousta vtipů. Až příliš rychle utekl čas mezi skvělými kamarády. A přesto, že déšť ustal, nám nezbylo než se opět v teple a záři ohně rozloučit s pořádající osadou. Ostatní kamarádi pokračovali ve veselém duchu ještě dlouho potom, co jsme odjeli.

Nezbývá než poděkovat za velký kus odvedené práce a úsilí, které museli kamarádi s T.O. Klondyku dát do toho, aby nás mohli při svém výročí přivítat mezi sebou. Kamarádi, děkujeme a přejeme mnoho pěkných chvil na trampských cestách, na kterých se určitě potkáme. Těšíme se na to.

Simba, šerif S.T.O

Pozvání na Březovou

Díky velkorysosti majitelů Resortu Březová jsme se mohli společně rozloučit s letošními prázdninami v krásném zábavném parku, který máme tak blízko, a přitom toho tak málo využíváme. Možná jste na Březovou pohlíželi stejně jako já. Do nedávna jsem si myslela, že tábor vlastní „Pražáci“, kteří si z dotací udělali u nás na Vysočině „továrnu na peníze“. O to větší a milejší překvapení pro mě bylo, když jsem měla možnost nahlédnout do zákulisí tohoto výjimečného střediska. Je to všechno úplně jinak a za své předsudky se tímto majitelům Březové omlouvám. Do oprav zpustlého a zanedbaného objektu se pustila hrstka mladých lidí odtud z Třebíčska. Všechny ty neuvěřitelné stavby a prolézačky si financují, kreslí a staví sami. Jsou to nesmírně pracovití a tvůrčí nadšenci, kteří své profesi velice rozumí a zaslouží si určitě obdiv. Pokud Vaše dítko není zrovna táborový typ, můžete se jít na Březovou společně vydovádět o víkendech, kdy je tábor otevřen celým rodinám. Srpnového pozvání využila víc než stovka Štěměcháků. Počasí nám sice moc nepřálo, ale dětem to evidentně vůbec nevadilo. Tajuplné prolézačky a strašidelné budovy využili nejen děti, ale i dospělí. Jsem ráda, že na výlet vyrazili i naši starší občané, kteří měli možnost zavzpomínat na tábor v době, kdy na něj jezdily jejich děti, a proměna objektu do dnešní podoby je podle jejich slov naprosto uchvátila.

Zuzana Svobodová

Strašení

Termín této ve všech generacích oblíbené akce pořadatelé vždy přizpůsobují kalendáři sportovních soutěží mladých hasičů. Také proto se na strašení dostávalo v uplynulých letech často až na konci měsíce září, kdy se sice už dříve stmívá, leč večery a noci bývají u nás chladné. Letos termín pod vlivem nejrůznějších okolností vyšel na pátek 28. srpna, což se nakonec ukázalo jako prozíravé, neboť akce tak mohla proběhnout ještě v relativně otevřeném režimu… Vzhledem k letnímu času vydávali se na obávanou i lákavou stezku první účastníci až po dvacáté hodině a ti poslední vraceli se až před půlnocí. Procházeli uličkou duchů Na Humnech, kolem vrchu oběšencova ve Smrčí a pokračovali špalírem dalších strašidel kolem Posraného trnu a po silnici od Drbálku zpět, do útulného bezpečí kulturního domu, kde byli za svou odvahu, nebojácnost a výdrž bohatě odměněni. Účast neobvykle vysoká, nadšení i únava bezvýhradné! Všichni cestu přežili ve zdraví (a jak se později ukázalo i bez následků), a tak se určitě nejen malí nebojsové těší na strašidla i v roce letošním.

Stanislav Augustin

Podzimní posezení a tvoření na návsi

Kulturních a společenských akcí bylo v roce 2020 jako šafránu, o to víc jsme si jich považovali a užili si je. Na podzim jsme se sešli na návsi, kde nám Anežka opět připravila spoustu krásných věcí pro výrobu podzimní dekorace. Tentokrát se do vyrábění individuálních kousků pustilo i pár kluků. Z fotek je zřejmé, že si tvůrčí činnost velice užívali. Vyšlo nám krásné počasí a byla to na dlouhou dobu poslední společenská akce!

Zuzana Svobodová

Štěměšská divadelní společnost

Vítr ve větvích sasafrasu

Dramaturgie Štěměšské divadelní společnosti ubírá se často cestami málo probádanými až nevyzpytatelnými, mnohdy je dokonce provázena nádechem jisté nostalgie. Tak tomu bylo i v případě poslední hry, kterou jsme uváděli – Vítr ve větvích sassafrasu. Často jsem se svými přáteli ze studentských let vzpomínal na zpracování této hry, jež jsme mohli spatřit na konci šedesátých let v podání Vinohradského divadla. Do družné zábavy povětšinou v restauračních zařízeních vystupovaly nám z pamětí zdařilé hlášky protagonistů i nevázaná atmosféra na jevišti. Později, už v době internetové, podařilo se mi celkem snadno zjistit, že autorem hry je uznávaný francouzský dramatik René de Obaldia, že ji původně obdařil podtitulem *komorní western* a že do podoby definitivní parodie ji převedli právě ve Vinohradském divadle.

Ještě o pár let později, už jako principál Štěměšské divadelní společnosti, počal jsem hru pomalu a nenásilně představovat našim hercům s tajným přáním, aby si ji zatoužili zahrát. Vždyť přece farmář John Emery Rockefeller (na Vinohradech ho představoval Zdeněk Kryzánek), který po celou hru nesleze ze scény, to je přece parketa jako stvořená pro Petra Trnku. Jeho ženu (Antonie Hegerlíková) nemůže hrát nikdo jiný než Zdenka Dvořáčková. V roli Pamely, jejich dcery (Iva Janžurová), si nelze představit nikoho jiného než Moniku Smíškovou. Toma, jejich syna (už si nevybavuju), by mohl hrát Patrik Dvořáček. Williama Butlera, opilce a lékaře, takto rodinného přítele (Zdeněk Řehoř), jistě s úspěchem dá Pavel Kovář. Carlose, statného šerifa (Otakar Brousek), by se mohl ujmout Rosťa Řepa. Roli statečné Miriam (Jiřina Jirásková) by se šarmem sobě vlastním zvládla Jana Báňová. Koroptví oko, tuze dobrého indiána, i Rysí oko, tuze zlého indiána (Josef Bláha), nepochybně elegantně ztvární náš specialista na cizí národnosti Lukáš Bobek. S tímto dobrým základem přistoupili jsme tedy k nastudování…

Ačkoliv někteří členové (členky) naší společnosti, zejména díky tomu, že většinu zkoušek vyplňovali(y) čilou komunikací na sociálních sítích prostřednictvím mobilního telefonu, tvrdili(y) až do generálky, že nevědí, o čem hra vlastně je, zhostili jsme se nakonec náročného úkolu podle našich představ. A tak v sobotu 7. března (důležité datum!) mohli natěšení a následně snad i spokojení diváci při odpoledním i večerním představení v našem kulturním domě spatřit všechny náležitosti správného westernu: statečné muže, krásná a rovněž statečná děvčata, důstojné šerify, přátelské i nepřátelské rudochy, jakož i místní opilce… Za svou statečnost a odhodlanost, s níž neohroženě chrání svůj poctivý kraj, jsou nakonec všichni, kdož si to zaslouží, odměněni objevem bohatého naleziště ropy, jež se stane základem jejich budoucího bohatství.

Pokaždé po zdařilém vystoupení započneme s okamžitou platností plánovat tradiční kočování po prknech spřátelených jevišť v blízkém okolí a zároveň se těšíme na to, jak se bude hra vyvíjet k pomyslné dokonalosti, kdo si co přidá, kdo si naopak něco neúmyslně či úmyslně ubere, prostě jak se ještě pobavíme a hlavně jak pobavíme. Hned následující týden však přišla tehdy ještě pro všechny nová epidemiologická nařízení, která nám to kočování zatrhla. Když jsme pak po prázdninách začali připravovat představení ve tvrzi i další vystoupení, ozval se covid podruhé, a jak jsme tenkrát jen tušili a dnes už víme, zhatil celou následující sezónu. Neboť jak máme plánovat další hry, když je hasičárna zavřená?! Jak se máme scházet, když je povoleno shromáždění maximálně dvou lidí?! A jak máme smysluplně

zkoušet, když je zakázáno požívání alkoholu na veřejnosti… Řečeno slovy žrouta Balouna z Dobrého vojáka Švejka – Tohleto nám všechno *vojna* vzala! Pevně však věříme, že nám to všechno (i s úroky!) vrátí, k radosti členů Štěměšské divadelní společnosti i ke spokojenosti jejích diváků. S optimismem se těšíme na shledanou v lepších časech…

Stanislav Augustin

Fotbalisté

Tělovýchovná jednota Štěměchy

Vstup do podzimní části soutěže IV. třídy, skupiny B se našemu fotbalovému mužstvu moc nevydařil. Hned na úvod jsme prohráli v derby v Heralticích 4:1. Pak přišlo překvapivé, ale zasloužené vítězství v Želetavě 3:4. Poté už, ale následovala prohra 4:2 v Přibyslavicích, 1:3 doma s Domamilí, 9:3 v Litohoři a 2:10 doma s Valčí. Tuto sérii vystřídala remíza 1:1 v Jakubově. Poslední zápas podzimu skončil prohrou 6:2 ve Starči.Po skončení podzimní části je tedy náš oddíl se čtyřmi body na posledním místě se skórem 18:42. Nutno dodat, že naše mužstvo po odchodu Kuby Pártla postrádá kvalitního brankaře. Tento post je v průběhu sezóny obsazován převážně hráči z pole. Posuďte sami. Během podzimu se v bráně vystřídali tito hráči: Jan Svoboda, Radek Binka, Lukáš Bobek, Roman Sýkora a Patrik Dvořáček. Stálici v bráně tedy nemáme. Nicméně i těm, kteří se do ní postavili, patří velký dík za odvahu. Velké poděkování patří také bývalým hráčům Romanu Trnkovi, Radku Binkovi a Martinu Štrachotovi, kteří v minulé či této sezoně v bráně vypomohli. Světlým bodem začátku sezony byl příchod nového kvalitního hráče Denise Cejpka, který, dá se říct, v každém zápase ve kterém nastoupil, až na jednu výjimku, minimálně jednou skóroval. Není tedy divu, že se ve statistikách probíhající sezóny v počtu vstřelených gólů pohyboval na čele tabulky střelců a po podzimní části mu náleží třetí místo s devíti vstřelenými góly. Jen tak dál. Mimo hřiště jsou ale výsledky o poznání lepší. Jedná se o činnosti, které se týkají údržby a zvelebování fotbalového hřiště, tak i o činnosti, které zajišťují nemalé finanční prostředky spojené s pokrytím sezóny. Na hřišti proběhly formou brigády -nátěry branek a zábradlí a díky materiálnímu zajištění J. Trnky ml. mohlo proběhnout prosetí trávy hlínou na ploše hřiště. Byly osazeny sloupky pro síť na dětském hřišti pod Vrchami. Každoročně fotbalisté zajišťují servis a zázemí pro volejbalový turnaj, stejně tak sobotní pouťovou zábavu, (která v loňském roce bohužel nemohla proběhnout z důvodu opatření proti Coronaviru) včetně již zavedeného nedělního posezení ve tvrzi. Členové oddílu se též podíleli na realizaci nových laviček ve tvrzi a dalších brigádách pořádaných obcí.Těchto brigád a akcí se většinou zúčastňují jedni a ti samí lidé. Bylo by proto dobré, aby si každý hráč uvědomil, že svým přičiněním a svojí účastí, alespoň na některé aktivitě mimo hřiště přispěje k zajištění sezóny a že každý koníček či sport také něco stojí. Je nutné zmínit, že obrovskou podporou na činnost našeho oddílu je každoroční příspěvek od obce minimálně ve výši 20 000 Kč.

Nepostradatelné zázemí - Jsou ovšem také činnosti a služby, bez kterých by si hráč či fanoušek snad ani nedokázal představit domácí zápasy, a to jsou činnosti spojené s občerstvením – uzené klobásky, ale hlavně občerstvení tekuté. Proto bychom rádi touto

cestou chtěli poděkovat kamarádům a kamarádkám: Natce Pospíchalové, Peti Trnkové, Terce Malíkové, Monče Skoumalové, Šárce Dvořákové, Lucce Hlůškové, Honzovi Dvořáčkovi, Jiřímu Trnkovi, Vašku Trnkovi a Peteru Trnkovi alias Mafiánovi, aby v této činnosti neuvadali a neklesali na mysli v době, kdy je již o výsledku dávno rozhodnuto, ale v kabinách dále probíhá živá diskuze další hodiny po špílu. Rád bych se také zmínil o činnosti, která není přímo spojena se hrou na hřišti, ale bez které by se žádný zápas nemohl vůbec neodehrát. Mám na mysli činnost člověka, který komunikuje s fotbalovým svazem (OFS Třebíč) a zajišťuje veškerý servis s tím spojený. V současné době je jím Ondřej Konvalinka. Velký dík patří ale také lidem, kteří tuto činnost zastávali předchozích letech či sezónách (Miloš Ondráček ml., Martin Štrachota, Michal Šilhavý, Stanislav Moudrý a další).

Co nás čeká - Ve spolupráci s vedením obce je plánováno vybudování sociálního zařízení u kabin, které by sloužilo jak pro fotbalová utkání, tak i pro hasičské soutěže a různé společenské akce. Je velká škoda, že se podle plánu nedokončila stavba přístřešku u kabin. Původně zamýšlená pultová střecha byla nečekaně navržena ke změně na sedlovou a projekt, který ve svém volném čase vyprojektoval a zajistil Peťa Dokulil, se tedy musel přeprojektovat. Započaté práce jsou tedy pozastaveny a čeká se na schválení nového územního plánu a následně na stavební povolení. Co dodat na závěr. I když výsledky nejsou zcela přesvědčivé, je ze všeho nejdůležitější, aby byl kolektiv notně utužován jak na hřišti, tak i mimo něj. A pokud se ještě k tomu trochu potrénuje, dobré výsledky se jistě dostaví.

Antonín Šilhavý

Myslivci

Myslivecký spolek ve Štěměchách

Vážení kolegové myslivci, vážení spoluobčané,

v loňském roce stejně jako Vás všechny, tak i náš myslivecký spolek, postihla pandemie Koronaviru, a tak jsme nemohli uskutečnit některé již tradiční akce. Náš myslivecký spolek má nyní deset členů. V loňském roce jsme přijali po úspěšném složení zkoušek z myslivosti za členku p. Janu Báňovou. V současné době vykonává v našem spolku mysliveckou praxi Vojtěch Báňa a Ondřej Dokulil. V květnu jsme pomáhali na brigádě při úklidu tvrze před poutí a v srpnu jsme se zúčastnili tradičního strašení ve tvrzi, kde jsme přichystali výstavku s mysliveckou tématikou. Zde si mohli děti i rodiče vyzkoušet, stejně jako každý rok, rozpoznávání zvěře, jejich stop a různé skládačky s mysliveckou tématikou. Byly zde k vidění také lovecké zbraně a optika, kterou myslivci při lovu používají. Během loňského roku jsme provedli opravy mysliveckých zařízení. Nový posed je na Báňové mezi pod Bezdíkovem na Bejkovci. Také jsme zbudovali nový seník s krmelcem V Širokých. V říjnu loňského roku, kdy probíhala sklizeň kukuřice, jsme uspořádali dvě naháňky na černou zvěř. Na první naháňce bylo uloveno pět kusů divočáků a na druhé dokonce třináct kusů. Pravdou je, že tento úspěch byl na naše poměry výjimečný a nevídaný. Během celého roku se věnujeme individuálnímu lovu černé zvěře, převážně v noci za pomoci optiky pro noční vidění. Někdy s úspěchem, jindy bez úspěchu. Je nutno dodat, že úspěch lovu je závislý na notné dávce štěstí a odvahy. Ono totiž střelit divočáka z posedu je velký luxus. Většinou se lov odehrává na tzv. šoulané někde na poli nebo u lesa ze země za naprosté tmy. Již několikrát jsem se plazil po zoraném poli nebo ve sněhu, abych mohl tuto nádhernou a velice chytrou zvěř ulovit. Vidět divočáka neznamená ho také střelit. Na sobotu 28. listopadu 2020 jsme měli připravenou Hubertskou leč, kterou jsme museli kvůli nařízeným vládním opatřením zrušit. Zrušen byl i hon na drobnou a černou zvěř, který měl být o týden dříve. Byl také zrušen předsilvestrovský výšlap na Mařenku, na který jsme tradičně připravovali občerstvení. Chtěl bych Vám popřát hodně štěstí, zdraví a pohody v novém roce a těším se na setkání třeba na Hubertské leči.

Libor Toufar, předseda MS Štěměchy

Hasiči

O (ne)činnosti hasičů

Členky a členové Sboru dobrovolných hasičů ve Štěměchách se vždy na počátku kalendářního roku scházejí na pravidelné členské schůzi, aby zhodnotili svou činnost v uplynulém roce a připravili kalendář akcí na rok příští. Pokud by jim bylo umožněno sejít se i v roce letošním, bylo by jednání provázeno smutným ohlédnutím, neboť spousta akcí byla zrušena, mnoho aktivit přerušeno a ani výhled do budoucna nejeví se v jasných obrysech, takže i snaha plánovat je poněkud bezpředmětná. Přesto i v loňském roce dali hasiči o sobě vědět podle toho, co nám epidemiologická situace umožnila. Na počátku roku (22. února) uspořádali jsme tradiční ples s bohatým občerstvením, dobrou sousedskou zábavou i úspěšným vystoupením místních havajských tanečnic. Hned v následujícím týdnu podíleli se právě hasiči rozhodující měrou na vyklízení dnes už obecního hostince, což byla zároveň největší brigádnická akce v loňském roce. I když proběhla v omezené míře, zúčastnili se naši mladí hasiči okresní ligy, ve které si připsali několik pěkných výsledků. O prázdninách se nám podařilo rovněž zorganizovat a uskutečnit příměstský (přívesnický) tábor pro mladé hasiče, zaměřený především na trénink na domovské dráze a přípravu na podzimní soutěže. Velice nás mrzí, že jsme nemohli uskutečnit stavění máje, bůčkobraní i další drobnější akce, dokonce musíme vynechat letošní ples. Na loňský květen jsme plánovali a dá se říct, že už i připravovali noční soutěž mladých hasičů. Takováto akce by se byla uskutečnila poprvé v historii našeho sboru, a proto jsme jí věnovali velkou pozornost – snad se k ní v budoucnu budeme moci vrátit.

Jak už bylo řečeno, na počátku roku vždy míváme výroční členskou schůzi. Toto jednání letos v tradičním termínu uskutečnit nemůžeme. Tolik propagované on-line jednání v našem případě nepřipadá v úvahu. Už jen představa, jak starosta sboru on-line osobně obchází členky a členy s tradiční hodnotící sklenkou dobrého moku a osobním poděkováním za vykonanou činnost je pro nás nemyslitelná, bezpředmětná i zavrženíhodná. Vedení sboru proto děkuje touto cestou všem svým členkám a členům, mladým hasičkám i hasičům za

práci a aktivitu v loňském roce a přeje jim i všem našim spoluobčanům hodně zdraví a trpělivosti.

vedení SDH Štěměchy

My ženy hasičky

Byl mi zadán nelehký úkol, napsat do pár řádků jako prezentaci našeho úsilí, nadšení, odhodlání, zarputilosti a úspěchů, ba i počátečních neúspěchů (byť jich snad moc nebylo) našeho začínajícího družstva hasiček.

Tak tedy prohlížím na instagramu (sociální síť, kde sdílíme fotky) všechny fotky a videa našeho ženského, doposud bezejmenného (jméno si, jak doufáme, za čas uděláme) hasičského týmu a přemýšlím nad tím, jaký by vlastně byl ten rok 2020, kdybychom se byly nesložily. Lépe řečeno, jaký by byl, kdyby nás byl nesložil a nekoučoval pan Urban. Na podzim roku 2019 ho napadlo složit tým žen - tedy holek ze Štěměch a Markvartic, neboť pro složení týmu náležitě početného (7 žen pro požární útok), patřičně motivovaného a potřebně nadšeného se tato alternativa nabízela už od soutěží OLMH, kde jsme všechny spolu takřka vyrůstaly. A toho, že nás je díky tomu o dvě více, trenér dokázal využít a učil nás zastupitelnosti - dle případné nepřítomnosti nebo aktuální formy.

☺koho chytneš v žitě (v pšenici)?☺

Zleva: Hana Svobodová, Iva Urbanová, Andrea Musilová, Petra Urbanová, Daniela Šilhavá, Leontina Toufarová, Bára Petrů, Adéla Báňová a Michaela Šilhavá.

Tudíž jsme (nás ~~sedm~~ devět statečných - viz foto) přes zimu „trochu“ potrénovaly a zjistily, že jsme si všechny spolu sedly „jako *prdel* na hrnec“. Všechno klapalo, urputně jsme trénovaly a staly se z nás ty největší kamarádky. Náš cíl bylo natrénovat na okresní kolo v Petrovicích, které se mělo konat v květnu. Poté nám do toho hodila vidle koronavirová krize a my nemohly vůbec společně trénovat. Vyčkaly jsme a dočkaly se jednoho rozvolnění za druhým a začaly jsme znovu téměř od píky. Byl to mazec - povím vám. Trénovaly jsme štafety a 100m překážek, když vtom se SH ČMS rozhodlo (dle doporučení Vlády ČR) zrušit úplně všechny okresní soutěže a postupně i Český pohár (závod na 100m překážek po celé ČR).

Co se dalo dělat, my ale dál zarputile trénovaly. Opustily jsme nácvik štafet a trénovaly jen požární útok, protože o prázdninách se rozjela zkrácená a otevřená třebíčská liga (TRL). Měli jsme cíl - objet nějaké soutěže ligy a získat naše první zkušenosti.

Tudíž přidávám naše potrefené příběhy ze soutěží:

První soutěží v Mastníku (ještě nespadala do TRL) jsme překvapily nejen sebe. Zaběhly jsme si náš prozatímní „osobáček“ 17:72 a vystoupaly až na první místo. Kdo by to byl řekl! Naše další soutěž byla v Budči, šlo pouze o pohárovou soutěž konanou po velkém dešti. Běžely jsme v bahně, doslova. Odvezly jsme si 2. a 3. místo, jelikož jsme běžely dvakrát, jednou s upravenou mašinou, podruhé s mašinou bez úprav. První soutěž TRL se nám nepodařila, jen pro zajímavost, to je tam, kde se běhá do kopce. Další týden jsme zamířili do naší srdcové vesničky, kde není signál, běhá se naopak z kopce s vyhlídkou na ovečky a krásnou přírodu, do Radonína. Tuto trať jsme znaly, byly jsme tu na táborech. Pokřtily jsme tam nové dresy. Bohužel se nám vytrhla hadice „B“, ale i přesto jsme si odvezly první body za

šesté místo a čas 18:16. Z třetího kola ligy v Kamenné jsme si odvezly třetí místo za čas 17:89, které jsme řádně vykoupaly v místním koupališti. Ve Starči to bylo vtipné, podařilo se nám zaběhnout stejný čas jako holkám z Výčap, (18:18), se kterými jsme se dohodly na vzájemném půjčení proudařek a pro nás z toho bylo čtvrté místo. Den nato jsme zamířily do Sokolí, kde se Andrejce podařilo překonat „soutěž, kdo trefí terč z největší dálky“, ale dokončily jsme s časem 19:23. První týden v září jsme jely do Budíkovic, a už nemůžu napsat na krtkovitou trať, jelikož tam už žádný krtinec (jako kdysi, když jsme tam jako mladí hasiči získávali první zkušenosti a vybojovávali první medaile) nyní nenajdete. Je to krásná nová trať, po které se krásně běželo. Zaběhly jsme čas 18:28 a odvezly si body za 6. místo. Další týden jsme si daly v pátek trénink a hned po něm jsme vyrazily na noční soutěž do Jemnice. Náš první útok na osvětleném náměstí vydlážděným z kostek, byl to zážitek, ze kterého jsme si po půlnoci přivezly domů druhé místo. Naše poslední soutěž TRL byla v Petrovicích, povedla se nám a s časem 17:94 jsme se čtvrtým místem rozloučily s touto prestižní okresní soutěží. Ovšem naše zatím poslední zkušenost byla pohárová soutěž v Lipníku, odkud jsme si odvezli úplně první neplatný pokus.

Jelikož požární sport je všestranný, začaly jsme se připravovat na „braňák" (závod požární všestrannosti), chodily jsme společně běhat, střílet, a nakonec nám to také zrušili. No nevadí, aspoň jsme mohly začít s přípravou na novou sezónu. Ta už se, jak doufáme, snad uskuteční. A na závěr bych za náš celý „koaliční“ tým chtěla poděkovat Standovi Urbanovi, který nás trénuje a má s námi svatou trpělivost.

Daniela Šilhavá

Mladí hasiči

Hasičský tábor

Rok 2020 byl pro nás všechny něčím novým. Staly se události, které pro nás byly nečekané. Příměstský (příštěměšský) hasičský tábor byla jedna z nich. Ve dnech 18. - 20. srpna 2020 jsme kvůli koronavirové pandemii nemohli jet na hasičský tábor do žádného kempu jako roky předešlé, a tak se naši trenéři a ostatní vedoucí rozhodli, že nemohou mladé hasiče ochudit o skvělé zážitky i v tomto zvláštním roce. Náš příměstský tábor probíhal 3 dny, a to především na návsi. Děti jste také mohli spatřit i ve tvrzi, na kurtech nebo v kulturním domě. Tábor probíhal stejně jako předešlé roky - kromě spaní. Každý večer okolo sedmé hodiny byly děti propuštěny a mohly se připravit na ranní brzké vstávání. Ráno rodiče připravili děti na nástup, který byl u hasičské zbrojnice. Trenéři, pan učitel a instruktoři si po nástupu rozdělili děti do tří kategorií. Nejmladší, mladší a puberťáci. Do oběda šla jedna skupina vždy na dráhu trénovat a zbylé dvě skupiny šly hrát na kurty různé míčové hry. Po obědě měli trenéři zasloužený polední klid. A v odpoledních hodinách se skupiny vystřídali na dráze. Největší úspěch u dětí měla šipkovaná. Oslavili jsme jako každý rok společné narozeniny malého Páji a pana učitele Augustina. Předposlední den každý z instruktorů dostal jednu skupinu a měli za úkol si připravit krátkou scénku k táboráku. Nejmladší se naučili krásnou básničku, starší se naučili část z divadelní hry Romeo a Julie a nejstarší „puberťáci“ si připravili vtipné podání televizní vařící show. Poslední den jsme měli k obědu už tradičně pizzu, na kterou se všichni těšili, a nadšení nezkazila ani na dvakrát dovezená „popletená“ objednávka pro naši Sášu. Večer pak už byl jen táborák, kam byli pozvaní i rodiče, opékaly se buřty a zpívaly písničky. I když to nebyl stejný tábor jako každý rok, myslím si, že můžu mluvit za všechny, když řeknu, že si ho každý užil. Budeme se těšit, co nám přinese další tábor, a doufáme, že se podíváme dál než do Tvrze.

Instruktorky: Michaela Šilhavá a Bára Petrů

Český pohár hasičů

V roce 2020 došlo v Českém poháru zejména vzhledem k pandemické situaci k několika změnám. Počet závodů byl omezen (soutěž v Kamenici u Poličky byla dokonce zrušena) a počet závodníků se zmenšil. To bylo dáno především neúčastí profesionálních hasičů, většině z nich nebylo povoleno závodit vzhledem k riziku nákazy. Naši závodníci v loňském roce přestoupili z dorostenecké kategorie a poprvé se soutěží zúčastnili v kategorii dospělých. Seriál závodů začal 27. června v Třebíči. Toho se jako jediného svého závodu v sezóně zúčastnila Daniela Šilhavá, která zde časem 21,23 obsadila 45. místo mezi 56 závodnicemi. Na dalších soutěžích v Bludově, Praze a Ostravě reprezentoval náš sbor Michal Špaček. Nejlepšího výkonu dosáhl v Praze, kde časem 17,02s obsadil 6. místo. V celkovém hodnocení Českého poháru skončil Michal na 7. místě z 64 účastníků. Doufejme, že v roce letošním se soutěžící budou moci scházet za lepších podmínek.

Michal Šilhavý

Dotazníky

Děkujeme všem, kdo jste vyplnění dotazníku věnovali Váš čas. Jsme rádi, že Vás dění v naší obci zajímá, že máte svůj názor a že jste nám pomohli s rozhodnutím v důležitých věcech, které nás v následujících letech čekají. DĚKUJEME!

Zuzana Svobodová

Statistika obyvatel

K 31. 12. 2020 žilo v naší obci 300 obyvatel. Přistěhovalo se čtrnáct občanů, odstěhovalo se devět a tři občané zemřeli: Růžena Dokulilová, Zdenka Toufarová, Miroslav Trnka. Narodily se dvě děti: Tadeáš Jeřábek a Kristýna Vetchá.

Radka Řepová

DOTAZNÍK 2020 - VÝSLEDKY

ODESLÁNO 250 DOTAZNÍKŮ
VRÁCENO 115 DOTAZNÍKŮ, tj. 46 procent

VĚKOVÁ SKUPINA	15-20	21-30	31-45	46-55	56-65	66-75	76+	BEZ UVEDENÍ VĚKU		CELKEM	z toho chalupáři
ŽENA	4	8	17	8	8	11	4			60	6
MUŽ	2	7	10	10	5	12	6	3		55	7
CELKEM	6	15	27	18	13	23	10	3		115	13

HOSPODA vč. ubytování

POHLAVÍ	ŽENA											
VĚK	15 - 20, 21-30				31-45, 46-55				56-65, 66-75,76+			
	ANO	SPÍŠE ANO	SPÍŠE NE	NE	ANO	SPÍŠE ANO	SPÍŠE NE	NE	ANO	SPÍŠE ANO	SPÍŠE NE	NE
	9	3	1		13	3	4	1	8	6	3	3
CELKEM ŽENY	30	12	8	4								

POHLAVÍ	MUŽ											
VĚK	15 - 20, 21-30				31-45, 46-55				56-65, 66-75,76+			
	ANO	SPÍŠE ANO	SPÍŠE NE	NE	ANO	SPÍŠE ANO	SPÍŠE NE	NE	ANO	SPÍŠE ANO	SPÍŠE NE	NE
	7	1	1		10	4	2	1	14	5		3
CELKEM MUŽI	31	10	3	4								

	ANO	SPÍŠE ANO	SPÍŠE NE	NE	PRO ČP 28	BEZ STANOVISKA	CELKEM
CELKEM	61	22	11	8	7	6	115

OSTATNÍ PODNĚTY RESPONDENTŮ

přemístit kontejnery od hospody	1
obchvat obce	1
zvýšit informovanost o činnosti obce	1
innformaní tabuli před OU	1
špatná slyšitelnost obecního rozhlasu	1
oprava střechy kapličky	1
postihování ničitelů cest	2
radar měření rychlosti a 2 přechody pro chodce	**5**
vybudovat chodník kolem č.p. 28 vč. ochranné zdi	1
úprava chodníku proti Jednotě, ul.Nová	3
vyzvat majitele stromů k úklidu chodníků (jablka, listí, ořechy)	1
autobus zastavuje na pův. zastávce směr Telč - špatně se vystupuje	1
lokalita pro stavbu RD za bývalým kravínem pro min 20 domů	1
dětské hřiště u kurtů, u silnice nebezpečné a hluční	1
obnovení rytířských slavností	1
více společenských akcí, na Mikuláše dospělí a ne děti	1
univerzální místnost na cvičení, posilování, kluubovna pro mládež	2
výsadba lesů a ovocných sadů	1
volný pohyb psů	2
údržba starých stromů - nebezpečí padajících větví	1
větší zapojení dětí a mladých hasičů do péče o veřejná prostanství	1
oprava koryta potoka mezi domy	1

PLÁNOVANÉ INVESTICE

1. Vybudování lokality pro RD „Záhumenice“
2. Cyklostezka Štěměchy-Předín
3. Odkup budovy COOP
4. Víceúčelové hřiště místo stávajících kurtů
5. Bourání budovy č.p. 3, výstavba skladu pro komunální techniku
6. Odbahnění rybníka Panský
7. Příprava další lokality pro RD
8. Vybudování 2 podkrovních bytů v budově OÚ
9. Naučné stezky a odpočívky v okolí obce
10. Parkoviště u Dašova

PŘEDNÁŠKY/KURZY

Cestování	31	Zdravý životní styl	23
Historie	37	Kurzy tvoření	5
Poznávání a ochrana přírody	22	Rodinné poradenství	2
Kurzy pečení, vaření	2		

Ostatní názory

Hospoda místo č.p. 28	3
Hospodu prodat jako bytový dům	1
Místo hospody odstavná plocha	1
Místo hospody startovací byty pro mladé	1
Místo č.p. 28 hospoda s kuželkami a venk. sezením	1
Po budově č. 28 zastřešené posezení	2
Uzavřený penzion po hospodě	1
Vše zbourat, nic nestavět	1
V parku nic nestavět	1
Hospodu zbourat a postavit hospodu a obchod	3

SPOKOJENOST ROZVOJ	
ANO	76
SPÍŠE ANO	37
BEZ VYJÁDŘENÍ	2

SPOKOJENOST KULTURA A SPORT	
ANO	76
SPÍŠE ANO	32
SPÍŠE NE	3
BEZ VYJÁDŘENÍ	4

Důležité informace

Prodejna COOP Štěměchy

OTEVÍRACÍ DOBA	
PO	7:00 - 12:30
ÚT	7:00 - 12:30
ST	7:00 - 12:30 / 14:30 - 16:00
ČT	7:00 - 12:30
PÁ	7:00 - 12:30 / 14:30 - 16:00
SO	7:00 - 10:00

Pošta Předín - tel. 568 884 305

OTEVÍRACÍ DOBA	
PO	15:00 - 18:00
ÚT	8:00 - 11:00
ST	15:00 - 18:00
ČT	8:00 - 11:00
PÁ	8:00 - 11:00

MUDr. Zdeňka Kotyzová

tel.: Předín 568 884 382
tel.: Opatov 564 565 617

Odběr krve
Opatov
pondělí 7:30 - 10:00

Předín
čtvrtek 8:00 - 10:30

ORDINAČNÍ HODINY

Ordinace Opatov
Pondělí 08:00 - 11:00
Středa 14:00 - 17:00
Pátek 08:00 - 11:00 (11:00 - 12:00 - pouze pro zvané)

Ordinace Předín
Pondělí 15:00 - 17:00
Úterý 08:00 - 11:00 (11:00 - 12:00 - pouze pro zvané)
Čtvrtek 09:00 - 12:00

MUDr. Jana Jaburková

Dětské zdravotní středisko
Račerovická 967,
67401 Třebíč
tel.: Předín 568 884 382
tel.: Třebíč 568 824 293

ORDINAČNÍ HODINY

Ordinace Předín
Úterý 12:00 - 14:30 / (14:30 - 15:00 pouze pro zvané)
Pátek 07:00 - 08:30

INFORMACE O ZUBNÍ POHOTOVOSTI jsou na aktuální měsíc na obecních www stránkách

ÚSTŘEDNA Nemocnice Třebíč: tel. 568 809 111.

DŮLEŽITÁ ČÍSLA

Zdravotní záchranná služba 155
Hasiči 150
Policie 158
Integrovaný záchranný systém 112
Poruchová služba E-ON 800 22 55 77
Informace o číslech 1188

© Marta Mastná

ZPRAVODAJ OBCE ŠTĚMĚCHY

Č. 15

Vydal
Obecní úřad Štěměchy,
únor 2021

Redakce: Mgr. Radka Řepová, Zuzana Svobodová,
Pavel Kovář, Mgr. Stanislav Augustin, Libor Toufar,
Antonín Šilhavý, Marta Mastná, Petra Trnková,
Jiří Chromý, Ing. Zdeněk Novák, Mgr. Michal Kovář, Jana Báňová,
Daniela Šilhavá, Michaela Šilhavá
a Bára Petrů, Michal Šilhavý, Simba, Radek Svoboda